

Šentjurske NOVICE

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

26. januar 1999

letnik: VI

št.: 1

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

IZ VSEBINE

- po volitvah umazana igra SKD?
- Čokl - prvi mož občinske oblasti?
- Anita Koleča: lepši obeti za kulturo
- Franc Salobir: prvi dobovski župan
- kako smo praznovali
- Šentjur ponoči
- Športna zveza: kako naprej?

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: 063/743-157

POSEBNA FEBRUARSKA
PONUDBA

varčna žarnica 15 1n 20W

899,90 SIT

vodnik PGP 3x1,5

37,90 SIT

svetilka intra 2x36

5.808,10 SIT

bojler el. emajliran 80l

16.990,00 SIT

vrtna pipa (krogelna)

519,90 SIT

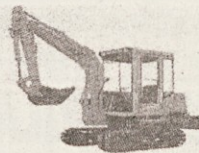
digitalni sobni termostat

5.499,80 SIT

avtomatske varovalke

539,80 SIT

STROJNA ZEMELJSKA GRADBENA DELA

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrnčiča 10

3230 Šentjur

Tel.: 063/743-192

MOB.: 0609 648-608

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- lasten prevoz strojev
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gramoza in zemlje z dovozom

Podjetno in solidno!

Gostišče JANEZ na Ponikvi

Vabi
na pustovanje
na pustni torek in soboto!

tel.: 792-397

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE,

CEMENT, APNO, MIVKO,

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

izredno nizke cene

PONUDBA MESECA:

- * OPEKA MODUL ORMOŽ
- * TLAKOVCI PODLESNIK

063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -
- Rogaška Slatina - na obvoznici -

NA ZALOGI NOVA VOZILA '99

LETNIK '98

CLIO cenejši za 120.000 SIT

MEGANE cenejši za 180.000 SIT

SAFRANE cenejši za 264.000 SIT

Kredit že od T + 0% - odplačilo starega kredita

- kredit na položnice -

kredit za kmetovalce - na zalogi rabljena vozila

NOVE TELEFONSKE ŠTEVILKE

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

VELIKA IZBIRA KOMPLETOV ZA DARILA! (graviranje brezplačno)

* krstna, obhajilna in birmanska
darila

* ekspres izdelava poročnih
prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih
bisero

Mesec nedogodkov

Če prenesemo na letno raven pregovor, da se po jutru dan pozna, potem bo šentjursko zadnje leto tega tisočletja bolj piškavo; prvi mesec tega leta so namreč zaznamovali bolj nedogodki kot dogodki.

Pravzaprav so se nedogodki pričeli že takoj po božiču. Potem ko so utihnili številni božično - novoletni koncerti, se je Šentjur zavil v globok praznični kulturni in politični molk. Državnega praznika dneva samostojnosti skorajda nihče več ni opazil. Prireditve ni bilo nobene, le nekaj zastav je bilo videti, na policijski postaji pa so si celo privoščili popolno neutralnost in zastave sploh niso izobesili.

Naslednji opaznejši nedogodek je bil naše silvestrovanje na prostem. Šentjur je bil edini večji kraj in eno redkih občinskih središč v daljni in bližnji okolici, ki je bilo na Silvestrovo enako spokojno kot vse druge noči v letu. Le serijska okrasitev mesta, polnočno zasebno raketiranje z različnih koncev občine in nadležno pokanje petard so oznanjali prazničnost novega štetja časa.

Po velikem volilnem zmagoslavju sta si župan Malovrh in njegova SKD privoščila temeljit počitek in tudi svoj nedogodek, ki je spet edinstven v daljni in širši okolici: dva meseca po volitvah še vedno nista vzpostavila nove občinske oblasti. Niti komisija za volitve in imenovanja, ki je začetek začetka vzpostavljanja občinske oblasti nomenklature, še ni imenovana. Župan se je očitno odločil, da bo odslej občinska oblast le domena njegovih osebnih odločitev, svojo samozadostnost pa bo verjetno opravičeval z odsotnostjo občinskega sveta, ki ga pa (ne)sklicuje spet on sam. Nedemokracija bo očitno naš novi pojem, ki ga lahko vključimo v sistem nedogodkov.

Ali so naše nedogajanje registrirali tudi v državnem zboru ali pa se je nedogodek ob sprejemanju državnega proračuna zgodil zgolj slučajno - prav vsi amandmaji k državnemu proračunu, s katerimi je naš župan in poslanec poskušal pridobiti nekaj državnih tolarjev za našo občino so gladko končali v košu. Obdobje županove diplomacije odpiranja vrat, kot se je sam rad večkrat opisal s svojo umetnostjo lobiranja, je očitno končano. Če je kdaj sploh bilo kaj resnice na tej zadevi?

O tem, ali je referendum o financiranju TET 3 bil dogodek ali nedogodek, bi se dalo razpravljati. Z ozirom na našo ležernost in neinformiranost ga lahko uvrstimo kar med nedogodke. Komaj smo ga opazili. Le da to v dobri meri velja za vso državno raven. Blišč referenduma kot najvišje stopnje demokracije je zbledel do neraspoznavnosti.

Ali bomo tudi o županovih tezah o temeljnih usmeritvah za delovanje občine 1998 - 2002 govorili kot o nedogodku, bo pokazal čas. Kar se podjetništva tiče, je župan očitno pristaš dogodkov. Nekako takole pravi: najprej bomo organizirali Svetovalni center, nato Lokalni podjetniški center in nazadnje še Razvojno agencijo in "tehnološki park oziroma podjetniški inkubator". Če k temu dodamo njegovo obljubo, da bo "intenzivno delal na projektu industrijske cone Šentjur za Kozjansko in Obsotelje...", potem z dogodki v naslednjih letih ne bi smelo biti več težav. Osebnost pa mislim, da je bilo že v pravkar minulem obdobju povedanih toliko lepih fraz o lokalni razvojni koaliciji, valilnici podjetij in podobnih svetlih zamislih, da se nam napovedanega tempa ni treba prehudo bati. Prej bi rekel, da gre za zametke prihodnjih nedogodkov.

Franc Kovač

Komu so napoti Žličarjeve jaslice?

Žličarjeve jaslice velikanke so letos prišle v medije tudi na državni ravni in temu primeren je bil tudi obisk. Janč Žličar je povedal, da so imeli letos kar okrog 1500 obiskovalcev, prišli so z vseh koncev Slovenije, z Gorenjske, Savinjske in celo iz Tolmina. Obiskovalci so bili zadovoljni, ustvarjalca jaslic pa tudi, saj sta dobila vsaj moralno zadoščenje za svoj trud. Povedala sta, da že imata načrt za naslednje leto, ko se mislita jaslic lotiti bolj sistematično. Postavila

jih bosta v krog ter verjetno ločila pravi jaslični del od makete Šentjurja. Sicer pa bo najbolje, da počakamo, kaj bosta ustvarila.

Ker so obiskovalci kar težko našli pot do Žličarjevih, sta postavila dva smerokaza; enega pri kulturnem domu in drugega pri kozolcu, ki pa nista bila dolgega veka. Neznani "junaki" so prvega uničili 9. januarja, drugega pa tri dni kasneje. Prvi je končal razrezan v smetiščnem kontejnerju, drugi pa v strugi Pešnice.

Le komu sta bila napoti?

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 23. februarja 1999

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Z nasiljem na oblast?

Osem let je od prvih demokratičnih volitev. Veliko in malo. Kakorkoli, nanje smo se navadili. Vsaj za del volivcev je to cirkus, v katerem nastopamo najrazličnejši klovni. Prve demokratične volitve so mi v Šentjurju ostale v spominu po velikih prevrnjenih panojih ter po z oljem premazanih Kučanovih plakatih. Potem je bilo takih dejanj iz volitev do volitev manj. Nastal je zakon, ki ureja pravila, kot kodeks obnašanja v volilni kampnji.

Kandidiranje je postajalo vse bolj stvar interesa posameznika, da sodeluje pri urejanju javnih zadev ter vedno manj stvar načelnega nasprotovanja, zamer ali Bog ve česa še vse. Kandidiranje je tudi stvar korajže. Povprečnemu človeku ni vseeno, ko se na vsakem koraku sreča s svojo podobo na plakatih, imenom in priimkom in vsemi njegovimi osebnimi podatki v časopisih, na letakih, radijskih in televizijskih postajah ter v drugih sredstvih javnega obveščanja. Teško je biti ravnodušen do lastnih podob na strganih in popackanih plakatih. Še posebej je to neprijetno za družino, zlasti, če so člani še mladi in težko razumejo in dojemajo, kaj se dogaja. Gre za določen psihični pritisk in stresne situacije, ki jih morajo vsi skupaj zdržati. Verjetno ne brez posledic, posebej za najmlajše, nepolnoletne člane družine. To je pač cena boja za oblast.

Ko sem pred dvema letoma sam kandidiral za državni zbor, sem ugotovil, da je kultura ljudi na zreli ravni. Prijetno sem bil presenečen nad tem, da nihče ni bil verbalno (besedno) nasilen. Ljudje so bili v glavnem spoštljivi in prijazni.

Zadnje lokalne volitve so bile v tem oziru prelomnica. Poleg že znanih variant vandalizma, kot sta trganje in prelepljanje plakatov, se je pojavila fizična agresivnost nad premoženjem nosilcev volilne kampanje. Pojavilo se je več kršitev volilnega molka. Kar je še posebej vredno pozornosti, pa je to, da pristojni niso reagirali, kot bi bilo utemeljeno pričakovati. Vprašujem se, ali to pomeni, da se bomo morali v bodoče navaditi tudi na taka dejanja.

Odziv pristojnih organov očitno kaže na to.

Pojdimo po vrsti. Trganje plakatov je bila konstanta skoraj povsod, zelo intenzivno pa pri kandidatu LDS. Zelo angažirano je to potekalo na Ponikvi. Risarskih sposobnosti ni bilo veliko zaznati. Prelepljanje plakatov od šentjurskega podjetnika je bilo na lokacijah Šentjur in Vrbeno. Packanje po panojih kandidatov je bilo v Gorici. Najbolj agresivno pa je bilo podiranje in uničevanje panojev, na katerih se je predstavljal županski kandidat Gregor Bezenšek. Svoj srd nad njim so vandali kazali v Šentjurju pred kulturnim domom, na Mestnem trgu, na avtobusni postaji, v Hruševcu, v Vrbnem, na celotni relaciji med Šentjurjem in Grobelnim, ter v Gorici. To se je prvič zgodilo v noči med 20. in 21. novembrom. Ker je bil takrat že volilni molk, je jasno, da je šlo za njegovo kršitev. Podiranje se je nato nadaljevalo še štirinajst dni, to je do zadnjega dne pred volitvami drugega kroga volitev za župana. Zanimivo je, da je bilo prvo množično uničenje ravno tisto noč, ko je v šentjurskem kulturnem domu potekala prireditev bodoče šentjurske inteligence, ki je mimogrede podpirala neodvisno listo in kandidata, ki je sedanji župan. Ko smo na policijski postaji v Šentjurju zadevo prijaviли, policisti incidenta niso razumeli kot kršenje volilnega molka. Ali so podali vsaj ovadbo zaradi poškodovanja tuje stvari, ne vem. Tudi občinska volilna komisija prijave ni hotela sprejeti kot kršitve volilnega molka. Ali je potem sploh čudno, da so vandali dobili polet za nadaljevanje svojega početja. Skupaj je bilo povzročeno za okoli 200 tisoč tolarjev škode. Da je šlo za vandalizem s političnimi motivi pove tudi to, da so panoji drugih kandidatov, ki so stali poleg uničenih, ostali v glavnem nepoškodovani.

Mimogrede, organizator volilne kampanje LDS je v skladu z zakonom in občinskimi predpisi prijavil plakatna mesta, za to pridobil dovoljenje in plačal ne ravno zanemarljiv znesek za takso (132.660

SIT). Volilnih letakov v kršitvah sploh ne bi omenjal, kajti vsi po vrsti, razen LDS, so bili brez oznak, ki jih zahteva zakon. Prav tako ne bi razglabljal zaradi kršitev nameščanja novih volilnopropagandnih sporočil v času volilnega molka in odstranjevanja le-teh po 15-tih dneh, kot je to zapovedal zakon. Na zastrašujočo agresivnost v času volilne kampanje pa kaže tudi dogodek, ki ga je v prejšnji številki opisala Anita Koleča.

Posebno poglavje so bile napake pri različnem vrstnem redu na volilnih lističih in volilnih razglasih. Volilni lističi so po moje bolj zmedli volivce kot povečali preglednost, saj niso vsebovali imen in priimkov kandidatov, ampak le oznako liste, za katero so kandidirali. To je vsiljevalo volivcem vtis, da volijo politične stranke, ne pa ljudi. Eden izmed kandidatov je imel volišče kar na svojem domu. Očividcem so zelo padle v oči vidno obremenjene reakcije nekaterih članic občinske volilne komisije ob evidentiranju volilnih rezultatov. Za nameček smo bili ena zadnjih občin, v kateri je bilo mogoče dobiti izide volitev. Rezultatov preferenčnih glasov pa še danes nismo dobili.

Po mojem mnenju naštetih dogodki zahtevajo resen premislek. Kot vse kaže, bodo bodoče volilne kampanje ne le agresivne, ampak tudi brutalne, pod mejo dostojanstva kandidatov in celo, Bog ne daj, krvave. V takih razmerah bodo zmerni volivci raje ostali doma, kot pa se izpostavljali takim rizikom. Če bodo pristojni organi (policija in volilna komisija) to še naprej tolerirali, potem bomo kmalu postali dežela - občina, kjer si bodo predvsem močnejši pisali svoj zakon. Kdo od resnih ljudi, ki da kaj na svoje dostojanstvo, bo potem še hotel kandidirati za kakršnekoli javne funkcije? Ali pa nas bodo v politiki vodili vse bolj agresivni, brezčutni in brutalni ljudje. Zato imamo letos, ko ni volitev, čas, da o tem vsi skupaj dobro premislimo.

Jožef ARTNAK

Umazana igra SKD**Janez Čokl - odslej prvi mož občinske oblasti****SDS pred razkolom?**

Dobra dva meseca po volitvah občinska oblast še vedno ni oblikovana. Prav dobro je znana volja volivcev, naša demokracija pa je očitno tako raztegljiv pojem, da se še sedaj ne ve, kako jo bodo stranke udeležile. Pri slednjem imata odločilno vlogo župan Malovrh in SKD. Županova oblast je tako ali tako skoraj absolutna, zdaj pa, kot vse kaže, so tudi krščanski demokrati našli pot, kako vso oblast obdržati kar v svojih rokah. Vsa zadeva še sicer ni formalno potrjena, a bistvenih sprememb ni več pričakovati.

Župan Malovrh je sklenil ostati poslanec v Ljubljani, svoja županska pooblastila pa bo predal strankarskemu kolegu in predsedniku šentjurske SKD Janezu Čoklu. Ker nič ne kaže, da bo prišlo do menjave na mestu direktorja občinske uprave, prejšnjega tajnika občine, bo SKD tako obdržala v svojih rokah vse tri ključne funkcije na Občini. Edina veja oblasti, ki še ni povsem v krščanskih rokah, je občinski svet.

Občinski svet kot zakonodajni organ je potem, ko je župan postal tudi vodja občinskega sveta, ostal le senca nekdanje skupščine. Le še dve otipljivejši pristojnosti sta mu še ostali, potrjevanje županovih predlogov za imenovanje podžupana in njegovega predloga občinskega proračuna. Vse bistvene zadeve lahko župan uredi takorekoč brez občinskega sveta. Zakaj so se naši zakonodajalci odločili tako in dejansko vso demokracijo na lokalni ravni skrčili na volitve župana, je težko reči. Dejstvo je, da so volitve v občinski svet tako postale več ali manj ritual, več ali manj pesek v oči za volivce.

Kljub tej marginalizaciji pomena občinskega sveta pa se je prav za večino v njem razvila prava mala umazana vojna, v kateri je prišla na dan vsa pritlikavost šentjurske politike. SKD, ki ima v občinskem svetu le dobro četrtno sedežev, seveda potrebuje vsaj še sedem svetnikov, da bi bila v občini res sama gospodar. Ker sta Oto Pungartnik in Rudi Mestinsk, nekdanja svetnika SDS, že pred volitvami ustanovila svojo neodvisno listo in postala podružnica SKD, je SKD do večine zmanjkalo le še 5 svetnikov, to je ravno toliko, kot jih ima njihova prejšnja koalicijska partnerica SDS, ali pa eden manj, kot jih ima njihova največja konkurentka za občinsko oblast LDS, ali kot jih imata Združena lista in SLS skupaj. SKD bi torej za prevlado morala skleniti koalicijsko pogodbo in seveda tudi

deliti oblast vsaj še z enim ali dvema partnerjema. Tu pa se je začelo zapletati, kajti SKD, ki jo je očitno povsem prevzel blišč volilne zmage in je navajena vodilne vloge še iz prejšnjega mandata, tega očitno ni pripravljena storiti. Župana, profesionalnega podžupana in direktorja občinske uprave je zadržala zase, koalicijskim parterjem pa je bila pripravljena ponuditi le tako imenovanega »dekorativnega« podžupana, ki naj bi imel le protokolarno funkcijo. »Naravna« koalicijska zaveznika krščanskih demokratov SLS in SDS sta se tako znašla v hudih škripcih. Oba sta v prejšnjem mandatu v senci SKD povsem zapravila svojo razpoznavnost in sta imela velike pomisleke glede nadaljevanja takšne prakse. Najprej je počilo v SLS, kjer je menda polovica Upravnega odbora vztrajala, da morajo biti na vsak način v oblastni navezi, a naj bi končno obveljala struja predsednice Osetove, da mora stranka gledati na svoj razvoj in ne podlegati sebičnim interesom SKD in posameznim koristolovcem v lastnih vrstah.

Še v težjem položaju so se znašli v SDS, ki so pred volitvami obljubljali bistvene spremembe v občini, verjetno tudi zato dosegli soliden volilni izid, sedaj pa jim je bila SKD pripravljena odstopiti za še nadaljno vdanost in podrejenost le nekaj drobtin s svoje mize. Predsedstvo SDS je ravnalo odločno in je bilo pripravljeno sodelovati pod pogojem, da jim SKD prepusti drugo najmočnejše mesto v občinski upravi, mesto profesionalnega podžupana, ki še edino dopušča uresničevanje volje svojih volivcev. Tega pa vodilni moške v SKD seveda niso hoteli sprejeti. Gonila »podtalna« sila SKD, Simon Zdolšek, Janez Čokl in njihov pridružen zaveznik Oto Pungartnik, je pričela z mrzličnim iskanjem bližnjice, kako priti do večine v občinskem svetu. Na vrsti so bili »Puckoti«. In kot vse kaže, za slednje v šentjurskem prostoru ni bilo težko. Ne bom se spuščal v resničnost govoric o »pragmatizmu« v vrstah SLS, to, kar se je zgodilo v SDS, pa zasluži nov odstavek.

Potem ko je Oto Pungartnik pred volitvami ustanovil svojo stranko, je kazalo, da se je SDS znebila krča razdvojenosti, ki jo je pestil ves pretekli mandat, očitno pa to ni bilo tako. Tako imenovana Pungartnikova struja v predsedstvu SDS, to sta vodila Pungartnikova kolega in sošolca Branko Oset in Jože Korže, je bila tista šibka točka, ki jo je SKD aktivistična trojka hitro izsledila. Kako so zadeve potekale, kdo je bil akter in kdo zapeljan itd. ni tako pomembno. Dejstvo je, da je SKD najprej ločeno obdelovala posamezne svetnike socialdemokratov, kasneje pa pridobila Oseta in mu ponudila »dekorativno« podžupansko mesto. Vsekakor je dejstvo, da je bil Oset pobudnik nadaljnega dogovarjanja s SKD, ki se je zaključilo s sestankom treh svetnikov SDS s predstavniki SKD v gostilni Bohorč. Vse to pa seveda strogo konspirativno in brez vednosti

predsedstva SDS. Potem, ko je že prišla v javnost kandidatura Branka Oseta za podžupana, je o »zgodovinskem dogajanju« pri Bohorču spregovoril na seji predsedstva OO SDS Šentjur Jože Korže.

Predsedstvo je dogovore Oseta in Koržeta ocenilo kot kršitev sklepov prejšnje seje, kjer je bilo poimensko dogovorjeno, kdo lahko stranko zastopa pri dogovorih in o čem se lahko pogovarja. Predsednik SDS Kovač, ki je bil po navodilih iz vrst SKD strogo izključen iz dogovorov, je dogodek pri Bohorču ocenil za izdajstvo. Predsedstvo je s petimi glasovi za in enim vzdržanim (Korže) potrdilo svoj sklep s prejšnje seje o zahtevah SDS glede morebitne koalicije.

Ker sta ob 20. uri sejo zapustila dva člana predsedstva, eden od njih je bil Korže, je bila seja prekinjena.

Kaj pomeni za šentjursko politiko »dogodek pri Bohorču«?

Za SDS pomeni veliko možnost ostrega spopada med pragmatiki in tistimi, ki od strankarstva zahtevajo več morale in načelnosti. Morebitna prevlada prve struje bi tudi v šentjurski SDS uzakonila prakso, ki v dobršni meri že razsaja v slovenski politiki ter verjetno odhod tistih članov iz stranke, ki jih v njej drži zavest pripadnosti določeni ideji.

Postopki in način političnega dela, ki sta ga tokrat demonstrirala župan in SKD, pa kažejo, da je šentjurska SKD v krepki moralni krizi. Spoštovanje demokratičnih načel, volje volivcev, fair playa med političnimi nasprotniki so zanje že očitno nekaj takega kot lanski sneg. To pa je že nekaj čisto drugega in hujšega; v šentjursko politiko, čeprav jo vodi ena od pomladnih strank, je z velikimi koraki vdrl umazani politični pragmatizem.

Franc Kovač

Šentjurju v slovo

Ob koncu tisočletja se marsikaj dogaja: Pod NATO škornjem kozjanska zemlja stoka, v Bohorju od mraza drevje poka, se Dobje, mini občina, poraja, se govori, da Drnovška in Janšo postelja zakonska tam spaja. Se od prijateljev šentjurskih poslavljam Dobjani, ki od letos uradno samostojni smo občani.

Kaj naj rečem vam v slovo?

Zbogom prijatli stari, bilo nam z vami je lepo. Naj še naprej sreča vam uspeva, naj zdravje kleno vam cveti, naj sosed še naprej srečuje rad sosedu, naj blagostanje osrečuje obe občini!

Neodvisna sosedu

Predsedniki strank mlačno o volitvah in denarju

Na našo prošnjo, naj nam pošljejo poročilo o porabljenih sredstvih za predvolilno kampanjo ter v največ 15 vrsticah podajo kratko oceno volitev in pa čimbolj konkretne usmeritve svoje stranke v tem mandatu, so se naši predsedniki odzvali zelo mlačno. Predsedniki SKD (Janez Čokl), SLS (Tatjana Oset), ZLSD (Cveto Erjavec) in predstavnik neodvisnih (Oto Pungratnik) so se enostavno naredili francoze. Njim volilci očitno niso več potrebni. Odgovore sta poslali le LDS in SDS.

Jožef Artnak, LDS

Na volitvah že od leta 1992 dobivamo skoraj enako število glasov in smo ena najstabilnejših strank v občini. Naš županski kandidat se je uvrstil v drugi krog, kjer je dobil višji odstotek kot stranka. Žal ni imel sreče s protikandidatom.

Naše usmeritve se ne bodo menjale, ne glede na to, če bomo v opoziciji ali na oblasti. Menjala se bo le taktika. Delovali bomo javno, prenašali stališča in mnenja v občinski svet oziroma v organe oblasti, zato smo odprti za kontakte z ljudmi. Zavzemali se bomo za preglednost proračuna ter za enakomerno in pošteno razdelitev sredstev med različne dejavnosti (šolstvo, kulturo, šport, požarno varnost...) med posamezne kraje in za razvoj podeželja.

Glede na to, da smo v občinskem svetu zastopani skoraj 24 odstotno in imamo dobre povezave z najpomembnejšimi ljudmi na državni ravni, je naša cena temu primerna. Prepričan sem, da bomo uspešno uresničevali interese in pričakovanja volivcev.

Za volilno kampanjo smo porabili 653.633,00 SIT in sicer za takso za plakatanje 132.660,00 SIT, za objavljanje oglasov in sporočil 185.348,60 SIT in za stroške tiska, plakatanja in razpošiljanja predvolilnih materialov 335.625,00 SIT.

Franč Kovač, SDS

Socialdemokrati smo edina stranka v občini, ki smo izboljšali svoj rating izpred 4 let, žal pa se je moja županska kandidatura pokazala kot povsem zgrešena.

Kot vse kaže bo politično delo v naslednjem mandatu takorekoč zamorjeno. Vse ključne pozicije v občini si je prisvojila SKD, ki je že tudi sedaj delovala izrazito zaprto, sedaj ko bo prvi mož v občini skrajno ortodoksni Janez Čokl, pa bo samo še slabše. Osebnostno menim, da bi stranka v danem položaju lahko več naredila tako zase kot za volilce, če bi ostala v čvrsti opoziciji. Potrebno je gledati naprej, vzpostaviti zdravo demokracijo tako v stranki kot v občini in graditi na načelih in zaupanju. Odločila bo seveda večina v Predsedstvu.

TET3

Ta kombinacija treh črk in ene številke verjetno tudi mnogim od tistih, ki so v nedeljo, 10. januarja, šli na volišča, ne pomeni prav mnogo. Termoelektrarna Trbovlje 3? Roko na srce, priznam, tudi sam sem glasoval proti, ampak res čisto po čustvenem vzgibu. Slovenci so zamisel, kako naj država ta zadevo sfinancira, dokaj gladko zavrnil. Na volišča je prišlo 27,3% od vseh volilnih upravičencev, od tega jih je bilo 78% proti.

Šentjurčani zadnje čase ne hodimo ravno radi na volišča, zato je naša 25,7 odstotna volilna udeležba kar znosna, sami izidi referendumu pa tudi primerljivi z državnim povprečjem. Proti financiranju TET3 je glasovalo 85,5 % volilcev, 12,9% pa je bilo za.

Po višjem odstotku udeležbe so se odlikovala predvsem izrazito kmečka volišča. Najvišje odstotke so dosegli: Razbor 54,7%, Slivnica 50%, Paridol 48,6%, Botričnica 38,3%, Šentvid 33,5% in Hotunje 32,8%. Najslabše so se odrezal: Blagovna 16,4%, Gorica in vsa tri šentjurska volišča pa po 19%.

Podobno kot pri volilni udeležbi je bilo tudi pri izidih. Najvišje odstotke za TET3 so imeli spet na kmečkih voliščih: Prevorje 31,2%, Visočje 29,5%, Ostrožno 26,8%, Hotunje 25,4%, Dobrina 22,9%.

Iz zbranih podatkov o izidih je skoraj nemogoče priti do kakšnih zakonitosti. Čeprav je veljalo, da so stranke slovenske pomladi praviloma glasovale proti, stranke kontinuitete pa za, tega iz naših rezultatov skorajda ni mogoče videti, pa čeprav je očitno, da je med volišči, ki so z najvišjimi odstotki glasovali za, kar precej "rdečih" volišč. Torej bi le lahko rekli da je šlo za polarizacijo, sicer bolj na čustveni osnovi kot na osnovi informacij. Tu izstopa Hotunje, ki v zadnjem času dokaj izrazito sili v levo, ki je edino tudi na tem referendumu obranilo svoj sloves, saj je tako po udeležbi kot po odstotku glasov "za" v vrhu, a bi težko rekli, da zaradi neobveščenosti.

F.K.

Socialdemokracija za 8. marec

V četrtek, 7. januarja, so se zbrale v Ipavčevi sobi pri Bohorču članice občinskega odbora socialdemokracije. Ugotovile so, da svoje pred letom začete dejavnosti niso razvile, da pa še vedno čutijo potrebo, da bi nekaj naredile za vstop žensk v šentjursko javno življenje. Profesor Jančičeva je predlagala, da bi za začetek prebrale nekaj tekstov katere od priznanih avtoric, ki se ukvarjajo z žensko problematiko, omenjena je bila Sanja Rozman, potem pa organizirale širši debatni večer bodisi z avtorico, ali s kom drugim na določeno žensko temo. Odločile so se tudi, da bodo poskušale nekaj storiti za mednarodni dan žensk 8. marec, ki ga je pri nas povsem po nepotrebnem prekril in izrinil materinski dan. To bi lahko bila okrogla miza, lahko pa tudi kaj drugega, recimo razstava del šentjurskih umetnic. Skratka, rade bi nekaj storile tako zase, za svojo samozavest, kot tudi za bolj pestro javno življenje. Ugotavljale so, da je v Šentjurju na delovnih mestih že vsaj polovica žensk, pri odločanju, v politiki in v javnem življenju pa le za vzorec, kar je po njihovem mnenju znamenje vse bolj prevladujoče miselnosti, da je mesto ženske le pri otrocih in za štedilnikom, kar pa prej pomeni siromašenje družbe kot pravo "naravno" delitev dela.

Razšle so se s sklepom, da se v kratkem spet dobijo v večjem številu, prof. Jančičeva in Kovač - Škobernetova pa bosta pripravili predlog zamisli, kako naprej.

A.Božnik

Župan pred oltarjem

Že vrsto let je v običaj, da v šentjurski farni cerkvi med polnočnico spregovori vernikom tudi župan Malovrh. Moram priznati, da ga še nikoli nisem poslušal, a mislim, da se ne bom zmotil, če bom trdil, da gre vsebinsko za lepo zvanečo božično čestitko, ob kateri se do solz razneži prenekatero verno ali manj verno srce.

Prva leta po preobratu sem še sprejemal njegovo početje (kot tudi čitanje evangelija, ki ga je vrsto let opravljal "naš" podpredsednik Izvršnega sveta Simon Zdolšek), ker je pač bilo treba "rdečim" pokazati, da so sedaj drugačni časi. A vselej vendarle z določeno mero nelagodja. Po skoraj desetih letih demokracije, potem ko tudi v Šentjurju z lučjo pri belem dnevu že dolgo ni več mogoče najti nobenega komunista, potem ko se je razplamtel boj za cerkvene gozdove, prišel verouk do šolskega praga in preko in je nadškof Rode povedal, da bo Cerkev bistveno odločnejše vstopila v slovensko družbo, se mi je Malovrhovo božično poslanstvo pokazalo v drugačni luči. To, kar slovenska Cerkev želi, je v Šentjurju že več ali manj realnost: šentjurska posvetna in cerkvena oblast sta že čvrsto povezana in uigrana partnerja.

Nič ni narobe, če župan čestita občanom za božič (kar se sicer ob državnih praznikih le redko naredi), toda če to stori med "elitnim" verskim obredom, in polnočnica to prav gotovo je, je posvetni oblastnik postal del obreda in je spolitiziral enega največjih krščanskih verskih praznikov.

Nekaj podobnega je tudi letošnja novoletna občinska čestitka. Gre za kartico s Slomškovo podobo in njegovim tekstom, ki sta jo razposlala po vsej občini tako SKD kot župan.

Vera - Cerkev - politika

Povsem nesporno je, da sta županov polnočnični nastop pred oltarjem in podoba svetnika na uradni občinski in strankarski čestitki pragmatični in uspešni potezi, namenjeni izključno lastnim volivcem - vernikom in utrjevanju verske politične identitete. Za vse drugačne občane naši občinski oblasti očitno ni kaj prida mar. Odstotek volivcev SKD in župana Malovrha, gre za okrog 30% vse šentjurske volilne populacije, se dobro ujema z odstotkom aktivnih vernikov, kar verjetno pomeni, da sta SKD in župan res uspela združiti v čvrsto politično telo skupino volivcev, ki jih povezuje vernost. In to telo v šentjurskih razmerah tudi edino uspešno funkcionira. Razumljivo je, da župan ravna tako, kot ravna, in mu tako imenovanega klerikalizma - zanj gotovo gre - sploh nimamo pravice očitati. Malovrh je profesionalen politik, ki se enostavno trudi za oblast. Očitki bi morda lahko prej veljali le šentjurskemu dekanu Zemljiču (kot mi je znano, v drugih naših farah lokalni oblastniki v cerkvah ne nastopajo), ker je dopustil "zlorabo" božjega hrama in politizacijo vere. Toda teh očitkov ni, tudi s strani vernikov ne; povezanost vere s Cerkvijo ter Cerkve z državo je pač pri nas nekaj povsem nesporno običajnega.

In zakaj naj bi bilo to narobe? Mar niso ravno dvatisočletne moralne Kristusove vrednote tiste, ki so odločilno zaznamovale človeško družbo? In ni Cerkev tista, ki ima monopol nad Kristusovim naukom?

Družba - država - Cerkev

Odgovor na to vprašanje presega namen tega razmišljanja in moje razumevanje družbe, a

vendarle osebno verjamem tistim mislecom, ki so že zdavnaj utemeljili različnost teh dveh svetov, sveta človekove duše - vere, to je bistva Kristusovega nauka, in sveta družbene organiziranosti, to je tudi Cerkve. Kadarkoli je v zgodovini prišlo do prepletanja teh dveh svetov, se je za človeštvo vedno usodno zapletlo.

Demokracija je nesporni sistem sodobne oblasti, ki mu nihče ne oporeka vsesplošne veljave, toda funkcionira lahko šele na določeni ravni razvoja in komuniciranja med državljani. V antični Grčiji je delovala le do takrat, ko je bila država - mesto še obvladljiva z glavnega trga. Če ni vzpostavljenih pogojev za razvoj in prevlado pravih idej, je demokracija jalova, morda celo škodljiva zadeva.

Šentjurski klerikalizem je, lahko rečem, del naše demokracije, del našega družbenega življenja, ki tako ali drugače uspešno organizira verne občane. Toda, če si v Šentjurju hočemo v načelu postaviti vprašanje napredka, se moramo predvsem vprašati, kako spodbuditi tudi druge dele družbe, gre za 70% občanov, katerih motivacijske in komunikacijske silnice ne izvirajo iz občutka pripadnosti Kristusovemu nauku oziroma nauku Cerkve? Kajti doba, ko je bil cerkveni nauk poglavitno gibal družbenega napredka, je vsaj v Evropi nepreklicno minila.

Župan pred oltarjem

Župan pred oltarjem ni problem, kritična je le stopnja družbenega razvoja, ki sprejema župana pred oltarjem, če se le-ta pojavi tam na božični večer, načrtno in premišljeno zaradi politike in zagotovo ne zaradi osebnega doživljanja simbolike božičnega večera.

Franc Kovač

Šentjurske novice o sebi

Letošnje že skoraj tradicionalno ponovoletno srečanje dopisnikov in sodelavcev Šentjurskih novic je bilo v soboto, 9. januarja, v hotelu Žonta. Na povabilo se je odzvalo 12 predvsem mlajših dopisnikov, ki so najprej - tako kot je navada - organizirano obdelali preteklo leto, ocenili svoj časopis ter tudi svoj delež v njem, potem pa so tudi preizkusili gostinske odlike hotelskega osebja.

V letu 1998 je izšlo 12 števk ŠN na skupno 376 straneh, kar pomeni, da se je obseg ŠN povečal v primerjavi z letnikom 1997 za 31%. Skupno je bilo natisnjenih kar 2 200 000 znakov oziroma črk. Poleg urednika Kovača so največ tekstov prispevali Luka Hvalc, Barbara Gazvoda, Nina Gradič in Saška Teržan. Njim sledita občasni dopisnik Jože Artnak in Vinko

Jagodič, nato pa vrsta novincev, ki več ali manj šele preizkušajo ostrino svojih peres.

V razpravi je vsak od prisotnih povedal, kaj sam misli o ŠN in tudi o svojem delu. Med opaznejšimi izjavami smo zabeležili naslednje:

Jernej Jančič: Kar težko sem sprejel dejstvo, da je urednik tisti, ki odloča, kaj mojega bo objavil.

Nina Gradič: ŠN so morda res preveč pikre. Za vse, kar piše neugodnega o Slivnici, sem po nedolžnem kriva jaz. Poskusila bom dobiti še koga, ki bi dogodke v Slivnici pokrival čez teden, ko sem v Ljubljani. Moji teksti so objavljeni zelo korektno.

Saška Teržan: Ja, jaz jih zelo rada preberem od začetka do konca. Potrudila se bom, da bom pisala več.

Kati Bajuk: Fino je, da Novice sploh obstajajo. Prav je, da so kritične, le kritika naj bi bila čimbolj objektivna. Rada pišem za ŠN.

Janja Pevec: ŠN so pomembne, pikrost in kritika pa potrebni, če sta upravičeni. Škoda, da ni več sodelavcev. Predlagam zadolžitve za vsako številko.

Jože Artnak: Ne glede na to, da ŠN veljajo za Kovačev časopis, jih Šentjur nedvomno potrebuje. Rad pišem in sem vesel, da v njih lahko objavljam. Predlagam delovno srečanje, na katerem bi naredili analizo, kako iz ŠN napraviti še boljši časopis.

In za konec še sklep, da se bodo dobili prvo soboto po izidu vsake številke in se dogovorili, kako lažje in bolj naprej.

E.K.

Anita Koleča: Lepši obeti za ljubiteljsko kulturno dejavnost

Od prvega januarja letos je Šentjur bogatejši še za eno inštitucijo, ki se bo ukvarjala z organizacijo kulture. Na vratih pisarne v prostorih stare občine je nameščen nov napis: Območna enota Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti. Pod naslovom pa še: vodja enote Anita Koleča. V kar lepo in lično urejeni pisarni sem našel gospo Kolečo, ki je bila v tem času pred slovenskim kulturnim praznikom kar pravi človek za pogovor na temo o organizaciji kulture v naši občini.

Gospa Koleča, prosim, vsebinsko predstavite inštitucijo, ki jo predstavljate.

»Šele nekaj dni sem na tem novem delovnem mestu, zato moji odgovori verjetno ne bodo ravno tisto, kar od mene pričakujete. Vlada je na

državni ravni ustanovila Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti in poskrbela za denar. V bistvu gre za to, da sedaj kulturno dejavnost, ki so jo prej izvajale Zveze kulturnih društev in se je financirala več ali manj iz občinskega proračuna, po enotnih merilih ureja in financira neposredno država. V Šentjurju smo imeli registriranih dovolj kulturnih društev in skupin, da smo našli svoje mesto v tej reorganizaciji in tako menda tudi prvič v zgodovini občine dobili človeka, ki se bo profesionalno ukvarjal s kulturo.«

Ali to pomeni, da bo za kulturo tudi namenjeno več denarja? Ali ustanovitev tega Sklada ne pomeni podpravljanje in centralizacijo ljubiteljske kulture?

»Mislim, da bi tudi lahko rekli tako. Vsekakor je dejstvo, da me kot državno uslužbenko neposredno plačuje država, da pa bo za financiranje različnih kulturnih projektov potrebno pridobiti denar drugje. Ker je ravno načrtovanje in priprava teh projektov ena od mojih temeljnih nalog, predvidevam, da bomo tudi pri zbiranju denarja bolj uspešni.

Vaša opazka glede podpravljanja in centralizacije je verjetno kar umestna. Na organizacijo in delo Sklada ima država res odločilen vpliv, a kot ste videli v šentjurskem primeru, odločanje o vodji območne enote država vendarle v določeni meri prepušča lokalnim dejavnikom«.

Kako ste zastavili svoje delo? Kaj že letos lahko pričakuje od Vas šentjurska kultura? Kakšne so vaše reference za to odgovorno delo?

»Posebnih referenc nimam. Po izobrazbi sem pravnica, pred desetletjem pa sem precej delala na kulturnem področju v Šentjurju. Tudi izkušnje, ki jih prinašam s celjskega sejma, kjer sem bila zadolžena za organizacijo različnih prireditev, nekaj gotovo pomenijo.

Za letos ne računam na večje premike, saj so bili končani vsi razpisi za financiranje kulturnih projektov s področja ljubiteljske kulture že lani

septembra. To pa seveda ne pomeni, da bom eno leto vedrila v tej pisarni. Dela je več kot dovolj. K meni se bo z Občine preselila večina organizacijskih in usklajevalnih nalog, zlasti pa bi rada več naredila na preglednosti financiranja kulturne dejavnosti. Že na začetku leta naj bi se vedelo, koliko in za kaj denar je. V Šentjurju nujno potrebujemo usklajen koledar kulturnih prireditev. Razmišljam tudi o tako imenovanem kulturnem abonmaju, ki bi poleg domačih prireditev zajemal tudi organiziran obisk ene ali dveh elitnih predstav bodisi v Ljubljani ali Mariboru, Ipavčevi dnevi so potrebni novih idej in še kaj. Nameravam se angažirati pri ustanavljanju šentjurske folklorne skupine, dramske skupine, literarne skupine...«

Ali obstaja možnost, da se vaša izpostava Sklada organizira tudi bolj podjetniško, to je, da dobi možnost pridobivanja prihodka, ki bi se seveda vračal v kulturo?

»Naša enota Sklada je pravna oseba, ima svoj žiro račun in seveda računam, da mi bo poleg državnega denarja uspelo vanj usmeriti tudi nekaj naših domačih sredstev.«

Kako ocenjujete šentjurski kulturni utrip?

»Moram reči, da imamo kar veliko prireditev, da pa sta marsikdaj vprašljiva pestrost in kakovost ponudbe, kar pa je bolj kot od izvajalcev odvisno od mentorjev. Prav na izobraževanju mentorjev bom lahko veliko naredila preko Sklada, saj je na tem področju ponudba v Ljubljani prav bogata.«

Kaj menite o vlogi Šentjurskih novic kot kulturnega dejavnika? Je lokalno glasilo v kakršnemkoli zornem kotu Sklada?

»Lokalno glasilo je seveda zelo pomemben medij za obveščanje domače javnosti o kulturnem dogajanju in računam nanj. Ne vidim pa pravih možnosti, kako bi Sklad materialno ali organizacijsko lahko pomagal Šentjurskim novicam, da bi se le - te razvile iz razmeroma precej osebno napisanega mesečnika v objektivnejši štirinajstdnevnik ali tednik. Sodelovanje pri organizaciji kakšne odmevnejše prireditve bi prav gotovo lahko koristilo tako ŠN kot kulturi«.

Kaj pripravljate za kulturni praznik?

»Posvetili mu bomo prireditve ob 30 letnici Glasbene šole, morda bomo uspeli pripeljati v Šentjur domači film Patriot, kaj vse pa pripravljajo številna društva, pa še sama sploh ne vem.«

F.K.

Veseli december tudi na Prevorju

V prvi vrsti velja omeniti akcijo Rdečega križa pod vodstvom požrtvovalne predsednice Angele Pohajač - Perc. 25 praktičnih paketov so namenili socialno šibkejšim in večjim družinam, 45 paketov so namenili starostnikom nad 75 let, 5 krajanom, ki so dočakali častitljivih 90 let, pa so poklonili posebna novoletna darila.

Tradicionalni novoletno - božični koncert, ki so ga organizirali gasilci, je potekal v prostorih šole. Nastopili so MPZ iz Kozjega, Rajske strune iz Stopč, prevorski cerkveni zbor in

tercet DOMIMA. Koncert, ki je bil v nedeljo pred božičem, je bil zelo lepo pripravljen in je vzbudil pri navzočih res pravo predpraznično vzdušje. Le poslušalcev ni bilo. Le zakaj ne? So se zbal, da šola ni več dovolj trdna, ali pa imajo dovolj takšnih prireditev.

Dva dni kasneje je Prevorje obiskal Dedek Mraz - takrat pa je bil razred poln do zadnjega kotička. Otroci, obdaril je vse od 2. do četrtega razreda, so čakali le nanj. Dve svobodni umetnici iz Ljubljane sta nas za 35 000 SIT slabo uro zabavali s svojimi pesmicami in

akrobacijami, potem pa odbrzeli proti Kalobju...

Naj zaključim, kot je poveljnik gasilcev Anton Maček zaključil božično novoletni koncert; kljub slabemu obisku je ostal optimističen in je zagotovil, da bomo vsi, ki živimo za svoj kraj, vztrajali in še naprej pripravljali razne prireditve.

Vsem, ki ste sodelovali na našem dobrodelnem koncertu, se v imenu PGD Prevorje iskreno zahvaljujem.

Majda Režec

foto

LANGUS TONČKA,
s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

Vam nudi:

- fotografiranje v ateljeju in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti)
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- strokovno razlago pri prodaji fotoaparátov, daljnogledov, barometrov, hygrometrov
- toplomere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

DELOVNI ČAS: 8 - 18, sobota: 8-12

RADIO - TV SERVIS IN TRGOVINA

Metron

SUPOVEC s.p.

Valentina Orožna 8, Šentjur, Tel.: 063/741-304

Nudimo vam hitro in kvalitetno popravilo vseh znamk TV sprejemnikov, videorekorderjev, glasbenih stolpov in avtoradijev.

Radiokasetofon c CD-playerjem

* dvojni kasetofon, digitalni radio, daljinski upravljalac

19.985,00 SIT

Videoplayer

Videorecorder C20Y

19.990,00 SIT

33.996,00 SIT

TV sprejemnik GOLDSTAR CB20E20X

* 51 cm ekran, teletekst

47.990,00 SIT

**SUPER UGODNO
MODUL 79,00 SIT**

Termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

* gradbenega materiala, inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko, barv, lakov, železnine, bele tehnike, akustike, ploščic in sanitarne keramike, drobnih gospodinjskih aparatov, daril, kmetijskega orodja in strojev.

EDINI V ŠENTJURJU VAM NUDIMO:

delovni čas:

7³⁰ - 17^h

sob.: 7³⁰ - 12^h

VELUX okna, fasade in lepilo TERANOVA

original **SADOLIN**

peč olje - plin LT2 SIME
tuš kabina
keramične ploščice od
jogi vložek

59.990,00 SIT
14.990,00 SIT
899,00 SIT
9.990,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

ACI AUTO

Mariborska 202, Celje, tel.: 063/412-666, fax: 063/412 667

Matiz - malček za vsakega študenta

že od 314.800,00 SIT pologa
in 20.084,00 SIT mesečno

DAEWOO

Korando

- terenec z Mercedesovim motorjem, Boscnovo tehnologijo in korejskim udobjem že od 3.799.999,00 SIT

PLAČILNI POGOJI

kmečka posojila, brez pologa do 5 let, študentska posojila, posojila na položnice, povrnemo vam staro posojilo in uredimo plačilno sposobnost

Dobje - trmoglaví osamelec v deželi šentjurski

Lokalne volitve so za nami. Ohladila se je huda kri predvolilnih bojev in morda se zdi, da se je bolj kot ne vse vrnilo na stare poti, v stare tirnice. Tudi Šentjur ni izjema. Le da smo po novem zakonu o lokalni samoupravi v deželi šentjurski dobili svoj Vatikan sredi Rima. Dobjani so po novem občani občine Dobje. Franci Salobir, pred tem tudi predsednik krajevne skupnosti, pa je v prvem krogu dobil večinsko podporo in postal prvi župan.

Pogovarjala sva se neko sobotno popoldne, potem ko sem ga odtegnila od dela v njegovi trgovini.

Kdo sploh je Franci Salobir?

Star Dobjan. V tem kraju sem rojen in tu sem odrasčal. V družini je bilo sedem otrok, sam sem bil najmlajši. Starša sta trdo delala, da sta lahko otroke poslala v šolo. A sta nam tako dala najbogatejšo doto. Osnovno šolo sem obiskoval v Dobju, gimnazijo v Celju potem sem bil v Zadrugi na Planini. 1958. leta sem prišel v trgovino v Dobju, naredil še poslovodsko šolo in leta 1991 sem šel s posli na svoje. Od takrat pa tako ne poznam več prostih dni.

Svoje veselje pa ste našli tudi v kulturnih dejavnostih.

Res je. V Dobju smo imeli enega najbolj aktivnih kulturnih društev in tudi sam sem na odru zaigral nič koliko različnih vlog. S svojo aktivnostjo pa smo prišli tudi v proračun in tako smo tudi z ogromno lastnega dela in samoprispevkom zgradili svoj kulturni hram.

Poznamo pa vas tudi po tem, da ste bili eden najbolj gorečih borcev, da bi Dobje postalo samostojna občina. Glede na to, da gre tudi za manjšo krajevno skupnost, od kod želja in pogum za tak korak?

V zadnjih nekaj letih smo naredili veliko, a čutili smo, da lahko naredimo več in bolje. Zakaj bi po kolenih prosjačili za denar, ki nam pripada. Zakaj si ne bi sami rezali kruha, saj se vedno najdejo ljudje, ki so se pripravljali pogovarjati in delati.

Šentjurski župan Jurij Malovrh vam je večkrat očital, da Dobje nima nobene osnove za ta korak, saj naj bi bila občina do kraja več kot darežljiva. Dobili ste cesto, šolo...

Nikoli pa ni omenil, da smo morali vse doseči mimo svoje lastne občine.

V šoli so nam leta 1972 vzeli višje razrede in jih prestavili na Planino. Takrat se je začel

dvajsetletni boj, v katerem je odločilno vlogo odigrala moja žena. Lahko rečem, da je to njeno življenjsko delo. Kraj brez šole je kot telo brez duše in še danes zamerim nekaterim okoliškim krajem, ki so si pustili vzeti šolo. Mi smo hodili od vrat do vrat in žal moram reči, da smo v Ljubljani naleteli na marsikatera odprta vrata, medtem ko v Šentjurju ni bilo posluha. Pa še potem, ko so na republiški ravni odločili, da šola bo, so na

občini hoteli pristaviti svoj lonček in narediti šolo samo za prve štiri razrede. Te pa smo vendar imeli že ves čas. Takrat so nam mogoče zamerili, a po posredovanju državnih organov so vendarle morali dokončati predvideno osemletko. Z drugimi načrti, pa naj so bili še tako trdni in gotovi, pa ponavadi ni bilo nič, če nismo šli do vrha. Podobno se dogaja na Prevorju. Zelo žalostno za občino, če morajo starši iz protesta svoje otroke prvega septembra obdržati doma.

In kakšne ovire so stale na poti novi občini?

Z resnično voljo in trdnostjo se da sicer vse premagati. Vendar pa si je Malovrh kot poslanec očitno zelo želel, da nam ne bi uspelo, saj je bilo v državnem zboru slišati, da bodo imeli Planinčani do svoje matične občine enkrat dlje. Meni sicer ni čisto jasno, o čem je govoril. Cesta namreč ostaja ista, pa tudi kakih zapornic nismo imeli v načrtu.

Slišati je tudi očitke, da Dobje nima nobene industrije, nobene proizvodnje in tudi nobenih lastnih finančnih virov?

Zmotno je prepričanje, da davke plačujemo občini, pa jih ne. Imamo državno ministrstvo za finance in tja se stekajo vse naše dajatve. Država jemlje in potem tudi deli.

Kaj pa delitev premoženja z nekdanjo občino?

Po zakonu je nova občina tudi Šentjur in v treh mesecih moramo urediti delitveno bilanco. Malovrh je sicer obljubil, da pride po novem letu na vrsto tudi ta tematika, pa

očitno še ni utegnil. Mislim, da s konstruktivnim delom s tem ne bo večjih težav.

Kje pa ima dobjanski župan svoj sedež?

S prostori ne bo težav, saj je imela tudi bivša KS svoje prostore. Župan konkretno pa ima sedež v kulturnem domu. V bivših prostorih pošte smo uredili župansko pisarno.

Kakšni so prvi načrti?

V kratkem se bo o tem sestala komisija, lahko pa rečem, da se bomo lotili tistega, kar Dobje potrebuje. Zelo potrebna se mi zdijo stanovanja za mlade, seveda ne kaki megalomanski bloki, a na vsak način bi morali prisluhniti mladim družinam, ki bi na ta način ostale v kraju in si v nekaj letih lahko postavile lastno hišo. Vsak, ki živi v kraju, je namreč potreben in koristen, le da se včasih tega ne zaveda in ga je treba aktivirati.

Kakšna pa je bila v Dobju predvolilna kampanja?

V Dobju se nikoli nismo prepirali, ampak predvolilni boj je pač položaj, ko nizki udarci niso nič posebnega. Moja kampanja je bila preprosta. Na predstavitvi sem enostavno povedal, da vsi dobro poznajo tri kandidate, da je na njih odločitev in da bodo imeli kar bodo pač izbrali. Očitno se je obneslo.

Ste pričakovali takšno podporo?

Po pravici povedano, če bi vedel, da bo tako zanimanje za županski sedež, sploh ne bi kandidiral. Na dan volitev sem bil sam doma. Zazvonil je telefon in na radiu Šmarje so hoteli imeti izjavo izvoljenega župana. Takrat sem pa kar malo debelo gledal.

Kaj se bo torej spremenilo za Dobjane in kaj županski naslov pomeni za vas?

Za ljudi se pravzaprav ne spremeni nič. Policija ostane v Šentjurju, prav tako tudi upravna enota, ki pa tako ni občinska zadeva. Zame osebno pa to pomeni samo dodatno obremenitev in odgovornost. Sicer ni vedno lahko, toda če je človek s srcem v kraju in če mu ni težko nekaj storiti za boljši jutri, ti tudi graja ni odveč. Z zaupanjem in enotnostjo pa se problemi vedno rešijo.

Na koncu se nama je pridružil tudi tajnik KS **Franc Leskovšek**. Direktorskega naziva, ki mu ga obeša občina, se na vsak način otepa, drugače pa je glede nove ureditve optimist. Kakšne pol leta se bodo sicer še morali ukvarjati z birokracijo, potem pa bo čas pokazal, kako se bo prevesila tehtnica dobrih in slabih plati nove pridobitve.

Saška Teržan

Bili so božično - novoletni prazniki

Božični in prednovoletni čas je bil tudi letos bogat z glasbenimi in pevskimi prireditvami. Pelo se je po šolah, kulturnih domovih, cerkvah... Človek rad poje, ko je srečen, ko je nesrečen, in rad posluša tiste, ki pojejo o teh čustvih bodisi zato, ker hočejo pokazati svojo umetnost bodisi zato ker so res srečni ali nesrečni. Novoletni koncerti so nekaj vmes oziroma nekaj tretjega; so priložnost za predstavitev naših glasbenih ustvarjalcev in hkrati tudi ustvarjajo občutek prazničnosti tako izvajalcem kot poslušalcem.

Vsem prireditvam žal nismo mogli slediti, za nekaterimi pa je vendarle ostala sled tudi v Šentjurskih novicah.

Koncert pihalnega orkestra Šentjur

Med prvimi so imeli svojo tradicionalno božično - novoletno prireditev šentjurski "pleharji". V soboto zvečer, 19. decembra, je polna dvorana - kar precej je bilo bližnjih in daljnih sorodnikov nastopajočih - vljudo in skorajda kar preveč umirjeno spremljala izvajanja 45 - članskega orkestra. Če ni ognja, potem so praviloma krivi izvajalci. Čeprav ognja tokrat ni bilo, ne bi tvegali naprtiti krivdo zgolj članom orkestra, kajti njihovi nastopi so iz leta v leto kvalitetnejši in zdi se mi, da je bil letošnji sploh najboljši. Zakaj se nismo prav ujeli in "ponoreli", ne vem. Mladost orkestra - kar polovica članov je bila rosno (to je šolsko) mlada - gotovo ni bila vzrok. Je kriv repertoar? Stoji morda na zavori starejša generacija? Ali pa smo domači poslušalci že razvajeni in pričakujemo tudi od domačih glasbenikov televizijsko raven? Vseeno ocenjujem njihov nastop za uspešen. Zlasti v drugem delu koncerta sta me prvi dve skladbi povsem zadovoljili.

Nastop gostujočih pevcev iz Kranja je bil soliden, a kljub temu ne izstopajoč in ni vreden posebne omembe, pa čeprav je predsednik Zveze kulturnih društev Šentjur Ludvik Mastnak ocenil njihovega pevovodja za znamenitega.

Znamenita pa sta bila šopka, s katerima je predsednik Mastnak počastil vodjo pihalnega orkestra prof. Franca Zupanca in zborovodjo Kranjčanov Vladimirja Brleka. Za moj okus sta bila nekoliko preveč "atomska".

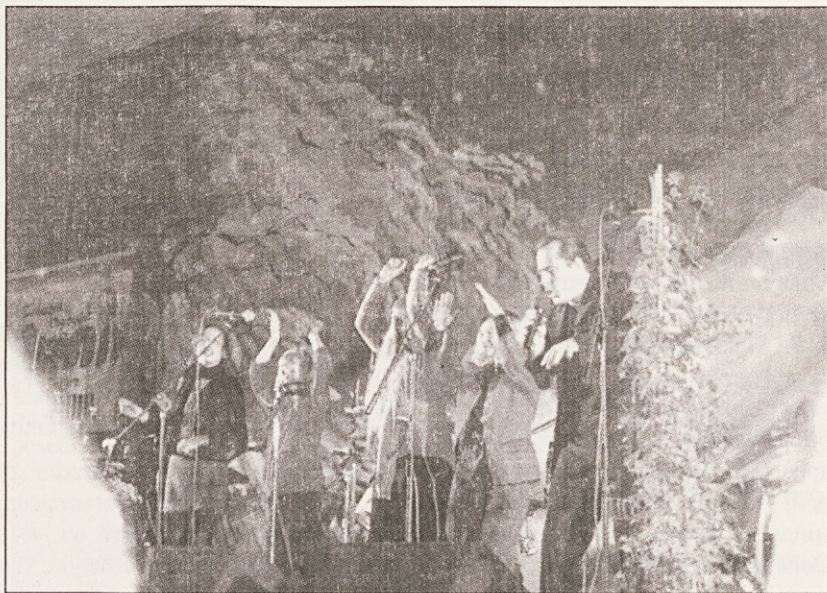
Polnočnica na Slivnici

Ocenil sem, da bi polnočnica na Slivnici lahko bila nekaj posebnega, nekaj takega česar v tem času, ko se tudi božič predvsem prodaja, ni več prav veliko. Tu je najprej prav romantična lokacija samega kraja in same cerkve, pa še mladi župnik Marko Šramel naj bi bil nekaj posebnega. Tokrat je zima odela Slivnico v pravo božično idilo, kakršno poznamo iz zgodb. Slivniška župna cerkev, ena izmed redkih, ki še ni "onesnažena" z rezko električno svetlobno zaveso, postavljena nad mogočnim obzidjem, zavita v skrivnostni mrak, z rahlo razsvetljenimi okni, je prav vabila iz zunanjega mraza v božji hram. Pred cerkvijo je bilo v kup snega zapičenih nekaj gorečih bakel, pokanje petard v bližni

cerkve pa je vendarle dokazovalo, da je civilizacija prišla tudi na Slivnico. Cerkev, ki po svoji urejenosti in okrašenosti ni bila ravno nekaj posebnega, tudi jaslic nisem mogel videti, ker sem bil v gneči pri vratih. Župnik Šramel, ki ga sicer poznam kot iskrega in razmišljujočega človeka, je za oltarjem deloval nekoliko togo in je obred vodil dokaj šablonsko. Pravzaprav me je rahlo razočaral. Tudi vzdušje v cerkvi ni bilo tisto pravo božično. Morda nas je bilo v cerkvi preveč "zunanjih", ki smo zmotili normalni utrip polnočnice. Ni bilo tistega občutenega prepevanja božičnih pesmi, ki se ga spomnim iz otroških let, ki potegne za sabo vso cerkev, tudi neverujoče. Peli so na koru, mi v cerkvi pa smo bili zgolj poslušalci. No, tako je bilo vsaj do konca pridige, ko me je mrazenje pod prepoteno obleko opomnilo, da bo najbolje, da jo po najkrajši poti ucvrem nazaj v dolino do toplega avtomobila. Sicer pa je bil moj namen počakati predvsem pridigo oziroma slišati, s čim Marko Šramel tako uspešno osvaja svoje župljane. Ugotovil sem, da gotovo ne s svojimi govorniški nastopi, kajti tudi pri pridigi je bil sicer dokaj posveten, toda še vedno čvrsto zapet v stroge okvire evangelija.

Božično - novoletni koncert Studia Trg

Letos je bil že četrtilič po vrsti in tako kot vsako leto doslej, je tudi letos bila športna dvorana Hrušavec nabito polna, kar pomeni, da

Vili s svojimi šentjurskimi plesalkami

je ta koncert ena izmed najbolj množično obiskanih šentjurskih prireditev.

Boris Kopitar, kot tradicionalna prva zvezda večera, je tokrat nekoliko odpovedal. Kot povezovalac programa je bil v situacijski komiki še dokaj spreten, sicer pa je pravil stare vice, izsiljeval aplavze in pel svoje, milo rečeno, slabe pesmi. Petra Debelak je bila s svojo umirjenostjo in eleganco manj opazna toda boljša od Kopitarja.

Po prvi polovici programa je kazalo, da je šentjurski božično - novoletni koncert le še zbirališče odsluženih ansamblov. Za uvod je sicer lepo po svoje zapel Vili Resnik, ki se je trudil in tudi uspel na oder spraviti štiri mlade plesalke iz publike, a mu dvorane vseeno ni uspelo dovolj prebuditi. Sicer zvoneča imena domače glasbe, kot so Viki Ašič, Slak in Šentjurski muzikanti, pa so sploh tako po svoji sestavi kot po izvedbi prestari tudi za šentjursko publiko. Med njimi so še največji aplavz poželi Šentjurski muzikanti. Že bistveno boljše so bili Gašperji, Štajerskih sedem pa so bili razred zase. V ta posebni razred moramo prišteti še mladoletno pevko Nino iz ansambla Ptujskih pet, ki je s svojim zanimivim glasom in občutenim petjem očarala vso dvorano. Koncert so prav uspešno zaključili elegantna in izzivalno oblečena Alenka Kolman, ki je v ritmu tehna zanimivo in simpatično lepo odpela Sveto noč, Glej zvezdice božje in še nekaj božičnih, in ponovno Štajerskih sedem. Konec dober, vse dobro, lahko rečem, kajti drugi del koncerta je vsaj mene povsem zadovoljil.

Drugo spremljajoče dogajanje na koncertu je bilo letos bolj skromno: nekaj izžrebanih nagrad, ki so jih prispevali šentjurski pokrovitelji koncerta, preveč očitna samoreklama nekaterih (zlasti slabših) izvajalcev in pa dolgočasen in predolg govor župana Malovrha, ki nas je zamoril s svojimi uspehi povsem po

Šentjurski muzikanti

nepotrebnem. Kljub vsemu pa bo Božično - novoletni koncert Studio Trg številnim poslušalcem, ki so se v Hruševce zgrnili iz daljnih in bližnjih krajev, ostal v prijetnem spominu.

F.K.

ZAPOJMO V DECEMBRU - nova prireditve na OŠ Franja Malgaja

Okoli 17. ure, v torek 22. decembra 1998, so v popolnoma nabiti šolski avli štirje gospodje g. Milan Mikola, g. Mitja Mastnak, g. Marjan Gradišnik in g. Ivo Brodej zapeli tisto Kaj bi te vprašal. Mnogim mamicam je vztrepetalo srce in so se jim orosile oči, začeli so se pogovori »...ko smo mi bili mladi«, nam pa so se razpotegnili usta v širok nasmeh, saj nismo vajeni učiteljev v takšni luči. Po pričakovanjih so poželi ogroooooomen aplavz. V takšnem tempu smo prireditve, prvo takšne vrste, tudi nadaljevali. S spretnim povezovanjem programa Petre Debelak smo prvič slišali tudi OPZ. »Mladi pevci otroškega pevskega zbora nam bodo v spremljavi zborovodje Mitje Mastnaka in Patricije Škornik, državne prvakinje v igranju na citre, zapeli pesem z naslovom Zima je prišla«, se je glasila napoved priljubljene Šentjurčanke. Zatem je sledila še pesem Božiček s solom Tjaše Salamon in Žige Zalokarja, v tretji pesmi pa se jim je pridružil tudi kvartet trobent in skupaj so uredili že zimzeleno »Jingle Bells«.

Za sprostitev so poskrbeli otroci gledališke delavnice pod vodstvom ge. Helene

Korošec, ki so odigrali en skeč, sledila pa je še ena mlada Šentjurčanka Laura Pešak, ki je sporočila: »Mene nosi, tebe trka«.

Nato je sledil vrhunec prireditve z nastopom MPZ. Najprej smo zapeli venček, ki ga je za zbor in orkester priredil zborovodja Mitja Mastnak, pod naslovom »American Trilogy«. Zaradi prehlada Polone Podovac je solo zapel Mike Orešar, vendar moramo povedati, da nič kaj slabše, kot bi to delo opravila pripadnica ženskega spola. Za zaključek uradnega dela smo odpeli še eno zimzeleno »White Christmas«. Ker smo očitno, po mnenju gledalcev, ki so bili natrpni kot sardele v konzervi, dobro odpeli, smo slednjo pesem ponovili.

Napisalo se mi je »uradni del«. Vas zanima, kaj pa je bil potem neuradni del? Po končani prireditvi so se na oder pritihotapili mladi glasbeniki, ki so urezali tiste taprave domače, v dar Mitji Mastnaku, kot bobnarska spremljava pa so služile roke navdušenih obiskovalcev, učiteljev in učencev. Sledila je podelitev darilc nekaterim, ki so pomagali uresničiti prvo prireditve v nizu mnogih bodočih in sprejemanje nekaterih odločitev, kot na primer, da se naslednje leto zopet vidimo na drugi prireditvi »Zapojmo v decembru«.

Patricija

Koncert tudi v Dobju

Na Štefanovo smo tudi Dobjani imeli svoj prvi božično - novoletni koncert v samostojni občini Dobje.

Program sta pripravili učiteljici Slavica Rajh in Suzana Plemenitaš - Centrih. Mladi pevci in glasbeniki pa so s svojo nadarjenostjo prijetno presenetili občinstvo, ki jih je nagradilo z bučnimi aplavzi. Glasbeni trio Rajh, pevski trio Ana, Ervin in Mateja, mladinski in otroški šolski pevski zbor in cerkveni mladinski zbor pod vodstvom Karle Škoberne so navdušili z izvedbo božičnih pesmi. Podobno je občinstvo očarala tudi solistka Ana Plemenitaš z blagozvonečo Bachovo Ave Marijo. Z občutkom božične toplote je program povezovala študentka Natalija.

Za tehniko je zelo uspešno poskrbel hišnik šole Roman Pušnik.

Na koncu koncerta smo imeli čast prisluhniti božično - novoletni čestitki prvega župana občine Dobje g. Francija Salobirja.

V imenu Dobjanov prisrčna hvala vsem, ki ste pripravili to prijetno prireditve.

Marija Plemenitaš

Krajevni skupnosti in RK so se spomnili svojih starejših občanov

KS Šentjur - mesto, KS Šentjur - okolica in krajevna organizacija RK, katere predsednik je Drago Slakan, so pred božično - novoletnimi prazniki organizirali obiske in obdaritve svojih starejših krajanov, ki preživljajo svojo življenjsko jesen bodisi doma ali po različnih domovih za starejše občane. Obiskali so jih preko 150. Spoštovanje in predvsem hvaležnost sta pokazala, kako veliko starejšim pomeni stisk roke, čestitka, ko vidijo, da niso pozabljeni. Nikjer ni bilo opaziti pomanjkanja in zapuščenosti. Zlasti pestro je bilo v domovih za starejše. V Šmarju, kjer smo prijetno pokramljali z dolgoletnim Bohorčevim natakajem Karlijem, imajo raznovrstne prireditve, v Celju različne programe, zlasti prijeten je prenovljen dom v Poljčanah. Po odhodu iz vseh domov smo dobili občutek, da v teh domovih ni težka jesen življenja in ti domovi sploh niso več "hiralnice".

D. Slakan

Upokojenci so silvestrovali 29. decembra

V Hotelu Žonta se nas je tega dne zbralo okrog 200 in nekateri so vztrajali tja do jutra. Našega praznovanja sta se udeležila tudi predsednik ZDUS Vinko Gobec in župan Malovrh, ki sta imela tudi pozdravna govora. Prireditve sta popestrila zbora Rajske strune in ŽPZ Skladatelj Ipvavcev, ki sta nam zapela nekaj lepih domačih in umetniških pesmi.

Silvestrovanja se je tokrat udeležilo tudi veliko upokojencev iz Štor. Želimo, da bi to sodelovanje tudi vnaprej postalo praksa.

Ob dobri hotelski kuhinji ter ob zvokih popularnega ansambla Dori veliko upokojencev vse do ranih ur ni moglo zapustiti prizorišča dogajanja.

Srečno 1999 vsem članom DU in večkrat nasvidenje na takšnih prireditvah!

DU Šentjur

Obiskali smo naše devetdesetletnike

Najprej smo bili pri Genovefi Pušnik, ki živi v hišici poleg kmetije v Jakobu. Gospa Genovefa je bila rojena v Šentvidu pri Planini, potem pa je njen oče po povratku iz Amerike kupil kmetijo v Jakobu. Tu se je jubilatka leta 1926 poročila in rodila 12 otrok. Sedem jih še živi in skupaj s 15 vnuki in 5 pravnuki radi obiskujejo svojo mamo, babico in prababico. Genovefa je še vedno vitalna, v sezoni rada hodi v okoliške gozdove v gobe, postregla pa nam je tudi s potico, ki jo je sama spekla. S ponosom tudi rada pove, da je bila pred leti soorganizatorica prvega izleta 100 žensk na morju, sama pa se je tudi podala na obisk nečaku v Ameriko.

Obisk pri g. Merslaviču

Njen recept za dolgo življenje: "Veliko delajte, skromno jejte, bodite dobre volje in veliko prepevajte."

Gospo Bobek in gospo Ogrinc smo obiskali v domu v Šmarju. Gospo Ogrinc smo slikali v objemu Božička, ki je ravno bil tam na svojem obisku. Gospo Plavštajner smo obiskali v domu v Celju, ravno ko je imela na obisku simpatično gimnazijko, ki jo kot prostovoljka v šoli obiskuje enkrat tedensko. Oglasili smo se tudi pri najstarejšem članu našega društva, 97 - letnem g. Merslaviču, ki je vsem

šentjurskim upokojencem zaželel srečno in zdravo 1999.

DU Šentjur

Gorica pri Slivnici – turistični center šentjurske občine

V soboto, 16. januarja, so se na svojem občnem zboru zbrali člani Turističnega Društva Gorica pri Slivnici. Kot se za turistično društvo spodobi, se je sestankovalo v turistični kmetiji Franceta Žureja v Javorju. Domače vzdušje, topla peč, pet muzikntov in veliko članov je bila garancija, da se bo občni zbor po uradnem delu zavlekel pozno v noč.

Prisotne je pozdravil Ernest Zidanski, poročila pa so podali predsednik Dušan Polenšek, blagajničarka Olga Pušnik in predsednik NO Cvetota Potrata.

Društvo je bilo ustanovljeno že leta 1979, lani pa je z novim vodstvom ponovno zaživelo. V lanskem letu so si prislužili 1 250 000 SIT, ostalo pa jim je 152 000 SIT. Zahvaljujejo se sponzorjem in vsem, ki jim pomagajo. S pomočjo KS-a in podjetja Nivo Celje jim je uspelo dobiti manjšo parcelo v bližini jezera, za piknik-prostor. Pohvalijo se lahko z uspehim pustovanjem, očiščevalno akcijo "Od izvira do morja", izletom na Blatno jezero, sodelovanjem na tradicionalnem pohodu po KS, kresni noči; ponosni pa so tudi na turistični podmladek na OŠ, ki uspešno zastopa kraj na tekmovanjih v turizmu.

TD ima željo, da domači kraj prikaže prijazen, urejen in odprt za turiste. Adut je vsekakor Slivniško jezero, ki pa postaja, kot je dejal Ivan Moser, večinski lastnik RTG, težak bolnik. Vsekakor se mora OBČINA ŠENTJUR dejavnije vključiti v sanacijo jezera, da ne bo več črna pika v županovanju ponovno izvoljenega JURJA MALOVRHA.

Jezero, vinorodni okoliš, domača kuhinja in prijazni ljudje so prednosti, s katerimi se Gorica pri Slivnici lahko razvije v turistični center občine Šentjur pri Celju. Da si je turistično društvo zastavilo veliko nalogo tudi v letu 1999, nam pove dejstvo, da so v pomoč predsedniku izvolili podpredsednico Slavico Gobec, ki vas z ostalimi člani, vabi na **TRADICIONALNO PUSTOVANJE**, 13. 2. 1999, v Kulturnem domu Gorica pri Slivnici. Igra ansambel **ŠALEŠKI FANTJE**.

Žafran L.

P.S. Še nekaj o zabavi po uradnem delu. "Švic" je tekel v potokih, kajti muzikanti Jelen, Pušnik, Žurej st., Žurej ml. in predsednik Polenšek so od petih ur igranja počivali le pet minut.

Po novem letu

Spet koledar smo spemenili, z njim mnogo sreče si voščili,

spet tu je novo leto, mlado, lepo,

tako kot vse, kar je začeto.

Kasneje vse se spremeni, več dni - vse več je spet skrbi.

Nekomu več, komu manj

so sreče namenili -

si jo bomo pač delili,

ker srečen le tisti je,

ki srečo z drugim deli jo še.

D. Čater

Kako smo dočakali novo leto

Na Planini na prostem

Nova planinska socialdemokratska oblast je čvrsto stopila na pot vseh omembe vrednih večjih krajev, ki jim silvestrski večer pomeni priložnost, da v veselju tega večera združijo svoje občane na javnem prostoru in poskrbijo za njihovo dobro počutje. Uro

Planinčani so se ogreli z baklami in šampanjcem

pred polnočjo se je zbralo pred gasilskim domom 200 krajanov, ki so prišli z baklami praviloma peš tudi iz bolj oddaljenih krajev. V pravi zimski idili - drevje se je šibilo v bogatem ivju - so se pred gasilskim šankom, ki je tokrat s pomočjo sponzorjev delal s polno paro po "sindikálnih" cenah, združile skorajda vse generacije Planinčanov. Manjkali so morda le tisti najstarejši, pa seveda tudi vsi tisti, ki jim bodisi politični ali kakšni drugi predsodki niso dovolili, da bi se s sokrajanami združili v veselo občestvo. Glasba s kasete sicer ni bila tisto najbolj pravo, toda so jo uspešno dopolnjevali domači godci. Novi planinski župan Roman Planko je imel v rokah vse niti: samozavestno je krožil med ljudmi in jih pozdravljal, dal znak za bogat skoraj petnajstminutni ognjemet in, kot se spodobi, tudi spregovoril svojim sokrajanom.

"Z ozirom na to, da smo letos napravili le poskus in mnogi sploh niso vedeli za to naše druženje, sem povsem zadovoljen."

Zadovoljen pa sem bil tudi sam, saj sem se med Planinčani počutil prijetno domačega, z njimi spil prvi šampanjec in si izmenjal mnoge priložnostne lepe želje. Kar nekaj jih je veljalo tudi Šentjurskim novicam.

Uspelo planinsko silvestrovanje pa menda še ne pomeni konca njihove krize v KS, kajti med prisotnimi sem pogrešal mnogo znanih planinskih obrazov, recimo vodilne iz drugih strank, turističnega društva...

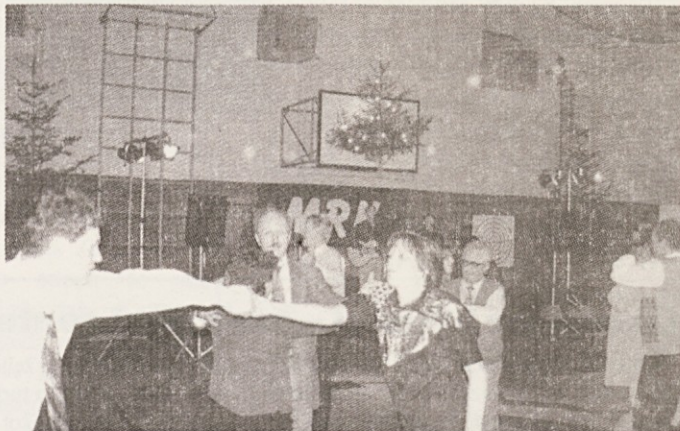
V Slivnici bolj skromno

Gasilska silvestrovanja v Slivnici imajo kar nekajletno tradicijo, zato sem bil kar malo presenečen, ko dvorana gasilsko - kulturnega doma ni bila polna. Ansambel Vinka Cverleta je veselo igral domače viže, na prostranem plesišču se je veselo plesalo, a tistega pravega vzdušja, ki ga da rajajoča množica, le ni bilo. Med

prisotnimi sem predvsem pogrešal domače znane ljudi, kar brez dvoma ni dober obet za prihodnja slivniška silvestrovanja. Vsekakor moram povedati, da me je prijetno presenetila gospodična Gobčeva, znana slivniška voditeljica javnih prireditev, ki je bila tokrat v vlogi natakaričice, pa ne le s prijazno čestitko, temveč tudi s kozarčkom, potico in povabilom na kislo juho. Njeno pozornost sem si štel v posebno čast - tudi v imenu bralcev Šentjurskih novic.

Ponikva je rajala na dveh krajih

Najprej sem obiskal fešto mladih v kulturnem domu. Že pred vhomom me je pričakalo nekaj sovražnih pripomb ponkovških zelenokljuncev, nekaj jih je verjetno prišlo naravnost iz osnovne šole, ki so se me lotili prav grdo, sicer iz krdela in iz previdne razdalje: "Marš domov, prasec...!" Ko sem odhajal, so za mano, tudi tokrat spet iz dvakratne varnostne razdalje, vrgli tudi nekaj petard. V kulturnem domu, ki mu tokrat razmetani kozarci in polita pijača niso dajali ravno kulturnega videza, je s polno paro tekla žurka, kakršnih sem navajen že iz šentjurskega študentskega kluba. Disko muzika, dim, prodirna igra svetlobe, plesoče mladenke, nekaj jih je v tehno ritmu veselo migalo na eni izmed klopi, a so se takoj spravile na tla, ko so me zagledale, nekaj parčkov, ki so si izkazovali nežnosti, fantje pa večinoma za šankom. Skratka, kar pestro in nič nepričakovanega. Če me ne bi

Na plesišču na Ponikvi je bilo dovolj prostora

spremljali začudeni in skorajda sovražni pogledi, bi se jim še pridružil.

Povsem drugače je bilo v šoli, kjer je silvestrovanje organiziralo Turistično društvo: lepo okrašena dvorana, veliko plesišče, glasba domačega ansambla MRK, mnogo veselih domačih ponkovških obrazov, tudi dve omizji Šentjurčanov sem opazil med njimi, v kuhinji čvrsta roka Vovkovega Gustla. Skratka, zabava na ravni. Predsednik TOD Špur je sicer obljubil, da bodo leto 2000 Ponkovljani dočakali na prostem, a sta ga predsednik KS Vrečko in svetnik Pisanec koj popravila, da je notri le pol lušno. Z njimi sem popil kozarček, z gospo Kundihovo, ki me je povabila na ples, sem tudi odplesal dva plesa in se kar nekoliko nevoščljiv odpravil naprej v Šentjur.

Pri Bohorču so se zabavali krščanski demokrati

Ob dveh zjutraj je bilo v gostilni Bohorč bučno, vrata pa čvrsto zaklenjena. Skozi rahlo odgrnjene žaluzije sem opazil, da so osrednje omizje zasedali župan Malovrh, Čokl in drugi kameradi iz SKD in pa cerkveni del MPZ Skladatelj Ipvcev. Vse je kazalo, da se kar dobro zabavajo. Še preden sem dovolj napasel svojo radovednost, so se odprla vhodna vrata in me je presenetil gospod Bohorč. Mar imajo pri Bohorču varnostne kamere? Morda. Veselo sva si voščila srečno novo leto, v lokal pa me le ni povabil.

Pri Žonti elita

Tudi hotel Žonta je bil za nepovabljenе goste zaprt, vanj pa sem se "prišlepal" z g. Močnikom. Eden od "vunbacačev" me je sicer nekoliko postrani pogledal, a se očitno ni mogel spomniti, ali sem njihov ali ne. Tu je bilo vzdušje, kakršnega se spomnim iz prvih silvestrovanj v Motelu, le da še bolj nobel. Obe dvorani sta bili okusno okrašeni, odeti v skrivnostni polmrak sveč, prostor pred šankom pa poln in živahen. Dame so bile praviloma bodisi v dolgih svečanih oblekah, z bleščicami v laseh, tiste mlade globoko razgaljene, spodaj ali zgoraj. Na "šentjurski strani", kjer je bilo tudi nekaj šentjurskih omizij (Bračuni, Koleši, Jagri, Hitiji, Pungartniki, Vukmaniči...) je zelo uspešno zganjala "jugonostalgijo" neka dalmatinska klapa. Ko so užgali tisto Večeras je naša fešta, pa Španske oči, je dvorana kar bruhala na plesišče temperamentne plesalce. V drugi dvorani, ta je bila menda bolj namenjena "tujcem", so kraljevale Vesele Štajerke. Punce so bile predvsem atraktivno oblečene, bodisi v super minice ali pa prozorne obleke in jih je bilo veselje opazovati, znajo pa tudi prav dobro igrati in zabavati goste. Skratka, bila je zabava, ki človeka enostavno potegne zraven in na ravni, kakršne v Šentjurju zadnje čase nismo poznali. Vse to pa mi ni nič kaj veliko koristilo,

Med elito v Hotelu Žonta tudi Šentjurčani

kajti v množici rajajočih lepotic in njihovih spremljevalcev ni bilo prav nikogar, ki bi me kar tako iz gole ljubeznivosti hotel imeti pri mizi, pa sem se hočeš nočeš moral kar hitro posloviti. Nekateri udeleženci te zabave pa vendarle niso bili povsem zadovoljni; v hotelu je bila odločno prevelika gneča.

Kdaj tudi v Šentjurju silvestrovanje na prostem?

Zakaj je Šentjur menda kar edini kraj v daljni in bližnji okolici, ki ni v stanju organizirati javnega silvestrovanja na prostem? Smo mar res tako odtujeni, da tudi polnočnega silvestrskega srečanja ne zmoremo več? Ali pa so morda le naši oblastniki, tako tisti v KS kot na Občini, nekoliko prestari, preveč samozadovoljni in komot, da bi za svoje podanike storili kaj več kot le naročiti po kandelabrih razvesiti pisane novoletne lučke? Kdo bi vedel.

F.K.

**VELIKO ZNIŽANJE PREMIJ
AVTOMOBILSKIH
ZAVAROVANJ**

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Setjur (Trzinica), Tel.: 063/740-000
GSM: 041/745-601

**za obvezno zavarovanje
ZA TOVORNA VOZILA
ZA AVTOBUSE**

**- 35% ZA KASKO
ZAVAROVANJA
ZA VSA VOZILA**

Knjigovodski servis

Pevec Veronika s.p.

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 ŠENTJUR

telefon: 743-451, 794-238

STROKOVNO, AŽURNO in po konkurenčnih cenah
vodimo poslovne knjige za vse vrste podjetij in
samostojne podjetnike. Možno je opravljanje storitev
delno ali v celoti.

radio

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda 87,6 MHz Boč 93,7 MHz

Studio Tel.: 063 821-118 Uprava Tel.: 063 821-744
063 821-200 063 821-745
Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

FITNESS v Šentjurju
TEL.: 740-202

**LOČENI PROSTORI
ZA MOŠKE
IN ŽENSKE!**

DRUŠTVO SCORPION

SELIŠKARJEVA 9, 3230 ŠENTJUR
TEL.: 063/740-202

Delovni čas
pon. - pet.: 13 - 21h
sob., ned.: 16 - 20h

RK Dobje prinaša veselje

Bilo je nekaj dni pred božičem, ravno tisto nedeljo, ko so skavti po župnijah ponesli lučko miru. Praznično vzdušje je bilo brati na obrazih mimoidočih, v Dobju pa se je zdelo, da se pripravlja nekaj slovesnega. Krajevni odbor RK Dobje je pripravil svojim članom in ostarelim predpraznično srečanje. Morda bi kdo skomignil z rameni in dejal, da to ni nič posebnega, toda tisti, ki smo bili tam, smo videli, koliko veselja in zadovoljstva je bilo čutiti v nabito polni dvorani kulturnega doma v Dobju.

Rdečekriževci iz Dobja so aktivni čez vse leto. So pomemben dejavnik krajevnega utripa in večkrat tudi tisti, ki znajo videti, kar bi mnogi najraje pozabili. Obiskujejo ostarele v domovih upokojencev, obdarijo jih, pripravijo srečanja, poleg tega pa imajo na osnovni šoli tudi dejaven krožek.

Božično novoletno srečanje je otvorila predsednica krajevnega odbora Marija Novak. Za njo pa so besedo povzeli še župan Franci Salobir, predsednik območne organizacije RK Štefan Tiselj in sekretar Slavko Slejko. Program so nadaljevali učenci OŠ Dobje, ki so v svojimi skeči, pesmimi in igranjem izvajali salve smeha in tudi kakšno solzico ganjenosti.

Bil je to lep popoldan, ki je prinesel v marsikatero življenje košček sonca. Zahvala za tako lepo uspešno prireditev pa gre predvsem območni in krajevni org. RK, občini Dobje, Hribu Dobje, pekarni Jager, Jurmesu, trgovini Salobir Francija, osnovnošolcem, njihovim mentorjem in predvsem članom, ki razumejo in podpirajo delovanje te organizacije.

Saška Teržan

Novoletne zabave na OŠ Šentjur

Kot večina prebivalcev našega planeta, tudi naša šola, osnovna šola Franja Malgaja Šentjur, praznuje novo leto, sicer v malo omiljeni izvedbi. Tako se je izza zidov šole, v četrtek 24.12. preteklega leta Gospodovega, slišal smeh otrok iz nižjih stopenj. Za to je poskrbela klovnesa Eva Škofljíč Maurer, ki je učila otroke obešanja perila, saj veste, na mladih svet stoji, pokazala jim je, kako je biti princesa in jih nasmejala, tako da so jim tekale solze in da jih je bolel trebuh. Kot je vsega lepega konec, je tudi klovnesa odšla. Učenci so se vrnili v razrede, kjer so se povslesili do dvanajste ure, nato pa so odšli domov.

Na višji stopnji sicer niso imeli v gosteh klovnese, kar pa ne pomeni, da se niso zabavali.

Kot ponavadi so imeli učenci zabavo po razredih. Ni manjkalo domačih dobrot, dobre, tiste ta moderne muzke, plesa, iger in še česa.

Prav posebno zabavo pa imajo osmošolci. Že mnogo let poprej učenci nestrno čakajo, da bodo zrasli in imeli zabavo v kulturnem domu, kot jo imajo tisti »ta veliki«. No, tudi v letu 1998 je bilo tako. V lično okrašenem kulturnem domu, ki je bil po mojem po dolgem času pometen, se je ob deveti uri pričel »ples«. Najprej je bilo poskrbljeno za kulturni program, v katerem smo izvedeli o mladostniških ljubeznih naših učiteljev, njihovih prvih poljubih, medenih tednih in... Potem se je pa zares začelo. Imeli smo DJ-ja, v predprostoru je bilo poskrbljeno za jedačo in pijačo, v sami dvorani pa smo smeli »celo« ugasniti luči. Z nami so se pozibavali tudi učitelji, vse tja do poltretje ure, ko smo si zaželeli srečnega in zdravega, in se porazkropili po domovih.

Patricija Škornik

50 skupnih let Vodišekovih iz Rožnega dola

Vzela sta se dan po novem letu leta 1949, že nekaj dni zatem pa je moral Anton v JLA, na dosluženje, kot se je reklo. In ga ni bilo skoraj leto dni, pa nato po par mesecev še vsako leto ne, ko je hodil na orožne vaje. "Pa saj sem bila navajena biti sama. Na Leskovškovo kmetijo v Rožnem dolu sem se priženila leta 1947, že po treh mesecih sem ovdovala in nato gospodarila sama. Hiša je bila med vojno požgana, potem smo živeli v baraki zraven hiše, vse do leta 1953, ko smo zgradili tole, v kateri še sedaj stanujemo. O, to so bili težki časi", je povedala Marija.

Anton je bil doma s Presečnega. Kot dvajsetleten mladenič se je znašel na ruski fronti, bil v bližini Minska ujet, nato pa je dve najtežji leti svojega življenja preživel v ruskem ujetništvu. "Težko je opisati vse trpljenje, ki sem ga tam prestal: lakota, žeja, bolezni, mraz, pretepanje... V taborišču smo bili Slovenci skupaj, veliko jih je ostalo v Rusiji. Tri kolege iz Šentjurja sem sam tam pomagal zakopati. Sam ne vem, kako sem preživel. Enkrat zagotovo tudi po zaslugi vojnega tovariša Drameta iz Hrušovja, ki me je nezvestnega privlekel v taborišče", se je brez grenkobe v besedah spominjal Anton.

Ampak so prišli tudi lepši časi. Na veselici v Sejmišu sta se spoznala leta 1947, dobro leto kasneje sta se vzela. Rodila sta se jima sin in hči, na romantičnem in tihem robu v Rožnem dolu sta si postavila hišo.

Je vajini skupnosti življenje prizaneslo s skušnjavami?

"Če si zavezan, moraš vzeti vse za dobro in znati potrpeti. Če imaš otroke in delo, in tega nama res nikoli ni zmanjkalo, potem za skušnjave ni prostora," je bila hitra gospa Marija. Anton pa je samo modro prikimal.

Kdaj vama je bilo najlepše?

"Večinoma je bilo težko, ampak človek vse hudo hitro pozabi. Ko pridejo vnučki na obisk, nama je najlepše."

Anton je do nedavna imel v hlevu par volov in par juncev: "Ja, šele pred štirimi leti jih je zamenjal traktor. Z voli sem imel vedno veliko veselje."

Zlato poroko so proslavljali kar doma. Nič nista šla na občino in tudi v cerkev ne. "Slaba sva v nogah", sta potožila kot v opravičilo. Otroci so vse pripravili, povabili zlahto, sosede, Gračner s Praprotnega je igral na harmoniko in plesalo se je vso noč.

Čestitke in lepe želje tudi v imenu bralcev ŠN!

F.K.

Šentjur ponoči

Kaj početi v naši ožji domovini, občini Šentjur, potem, ko gredo putke in njim sorodne pojave spat? Ali se lahko človek z naših geografskih širin po napornem tednu zavleče kam, kjer bi se sprostil ob primerni glasbi, družbi in tekočih derivatih? Ti dve in še mnoga druga vprašanja so mučila dva člana uredništva ŠN in seveda si nisva mogla kaj, da ne bi za bralce ŠN tega tudi lastno(r)čno preverila. Zadnja sobota prejšnjega leta je bila več kot primerna za raziskovanje šentjurskega nočnega življenja.

Ura je devet zvečer in v Šentjurju je presneto mrzlo. Vremenske razmere in pajčevina v rezervoarju avtomobila enega izmed članov komisije, botrujeta k spremembi prevoznega sredstva. Ko so vse tehnične pomanjkljivosti odpravljene, ni nobenega razloga več, da ne kreneva v akcijo.

Dramlje. Razen številnih svetlečih novoletnih okraskov ni opaziti kaj pretresljivega. Limuzino parkirava v strogem centru, se malce razgledava, a razen dveh oseb, ki polnita akumulator (avtomobila, da ne bo pomote), ni nikogar. Najin toplotni detektor je v bližini zaznal aktivnost, ki je nakazovala, da tudi na šentjurskem severu ljudje skrbijo za družabno plat življenja. Imela sva srečo. Domačini so verjetno opazili najino negotovost in naju prijazno povabili k omizju. V preizkušnjo so nama ponudili zvarek, lokalno "žgočo" posebnost pri Smuku, ki ji pravijo "domača lekarna". Zaradi prometne osveščenosti jo je poskušal pogoltniti le nevozeči član komisije. Vendar mu je uspelo "štamperle" le do polovice izprazniti, kar je prav gotovo zadosten dokaz zdravljenosti že prej omenjenega zvarka. Druga posebnost lokala pa je hitrost postrežbe in priprave naročenega. Le-ta je za mestnega človeka svetlobno počasna, vendar, zakaj bi vedno hiteli in drveli? Lokal je bil skorajda poln mladih Drameljčanov, ki so prav gotovo ljudje kot se šika. To so dokazali tudi s tem, ko so naju izpustili, ne da bi nama bilo potrebno odpreti denarnico.

Naslednja postojanka je bila **Ponkvice** in tamkajšnji plesni klub. Prejšnji gostitelji so nama svetovali, da naj ta del poti raje izpustiva, ker da bova ... Ker pa sva oba zavarovana za najvišjo premijo, nisva imela kaj izgubiti. Preko Ponikve, ki je bila v

primerjavi z Dramljami prav fantastično osvetljena, sva drvela po cesti, ki vodi v Šentvid pri Grobelnem. Nihče ni natančno vedel, kje se nahaja prej omenjeni cilj. Vendar sva kljub vsemu brez težav našla iskano. Starostna struktura gostov: nekaj premladih, ki so se iz nama nerazumljivih razlogov (bilo je okrog 10 pod ničlo, pa še pihalo je) hladili na prostem, nekaj dovolj starih obeh spolov in nekaj prestarih nežensk. Sodeč po napisih na vratih lokal sestavljata točilnica, kjer je bila res točilnica, in posebna soba, ki je odstopala od običajnih posebnih sob v lokalih. Na eni strani mnogo miz, na drugi pa multimedijško opremljen kotiček, ki je bil videti kot kakšen bazen. Ocenila sva, da je vse skupaj tehnično na zelo solidni ravni, še posebej zanimivo pa je bilo projiciranje glasbenih videospotov na stransko steno. Publika, ki je zmerno napolnila "posebno sobo", je bila nekaj čez polnoč kar mirna. Na odru sta se trudila člana skupine Freestyle in skušala koketirati z občinstvom, a se to ni preveč odzivalo. Pa tudi plesišče je bilo prazno, če odštejemo dve dekleti, ki sta se sramežljivo zibali v ritmu glasbe. V takšnih lokalih je zanimivo stičišče tudi toaletni prostor, ki je bil verjetno načrtovan tako, da je omogočen stik obeh spolov. Umivalnik in one' za odtočit se nahajata na enem samem kvadratnem metru. Še bolj zanimivo pa je, ko v tem prostoru srečaš 4 (štiri!) osebe ženskega spola, ki veselo puhajo in si razkrivajo intimnosti. Sicer pa je bilo vzdušje kar prijetno. Ob šanku v točilnici so se zbirali fantje in veselo debatirali, za mizami pa je bilo opaziti tudi nekaj parčkov. Glasba v plesnem klubu Senica je bila takšna kot se pač "spodobi" - "štanca". Ko sva malce pred eno zjutraj zapuščala prizorišče, še ni kazalo na kakšno masovno zabavo, morda pa se je kasneje le kaj razvilo. Pot sva preko Šentvida pri Grobelnem nadaljevala proti Šentjurju in imela dvakrat bližnje srečanje z gozdnimi živalima. Cesto sta namreč prečkala lisička zvitorepka in zajček dolgoušček, tako da prometni znak, ki stoji ob cesti, tam ni zaman. Čez nekaj trenutkov sva že bila v Šentjurju, kjer na ulicah ni bilo opaziti žive duše.

Podala sva se na **Lovsko kočo**, kjer naj bi bilo po govoricah zelo pestro nočno življenje. Toda ob pol dveh zjutraj ni bilo videti, da bi se kaj dogajalo, na parkirišču pa tudi ni bilo nobenega avtomobila. Ali

"zloglasni" nočni bar ne obratuje več? Nekaj dni po najini turneji je bil vrh Tičnice videti dobro osvetljen, tako da verjetno vsaj osnovna gostinska dejavnost še ni zamrla.

Po obratu na Lovski koči sva se odpeljala v **Hruševce**, kjer so bili lokali, ki so čez dan vedno napolnjeni, vsi po vrsti seveda zaprti. Odprt pa je bil bivši Evergreen ali po novo **Klub Zapata**. Parkirni prostor je bil polno zaseden in to je že bilo znamenje, da mora biti v notranjosti kar živo. Najprej sva si malce ogledala registrske tablice parkiranih avtomobilov. Kar mnogo jih ni nosilo šentjurskega grba, opaženi pa sta bili tudi dve prevozni sredstvi s koprsko in eno z ljubljansko registracijo. Zares zanimivo! V notranjosti lokala je bilo vzdušje na vrhuncu: nabito polno plesišče, glasba pa je imela korenine večinoma južno od Kolpe. Namestila sva se v bližini šanka in vrgla pogled na množico. Po večini sami neznani obrazi, le nekaj navidez poznanih šentjurskih postav je bilo zaznati. Starostna struktura je bila kar primerna za nočni klub, saj kakšnih "mulcev" ni bilo videti. Zapato lahko, po videnem, brez skrbi obiščejo tudi tisti, ki radi vidijo kratka krilca in seksi kostume. Teh ni bilo ravno na pretek, toda za napasti si oči ravno dovolj. Ravno sva bila sredi posvečene debate, ko naju je po petnajstih minutah končno obiskala natakara (ki se je za zamudo opravičila!). Nadaljevala sva z ocenjevanjem vzdušja, ki ga je popestril tudi DJ. Zastavil je nekaj nagradnih vprašanj, na katere so obiskovalci za lepe nagrade brez težav odgovorili. Po prebiti uri v Zapati se odločiva zapustiti prizorišče, še prej pa želiva poravnati zapitek. A glej ga zlomka! Natakara naju oprosti plačila in tako sva že drugiččila zastonj.

Pred nama je bila še zadnja postaja. Prijetna novost šentjurskega pivskega in, upajmo, tudi kulturnega življenja - **St. Jurij's pub**, ki se nahaja v že kar legendarnem gostinskem poslopju, ki ga večina pozna pod imenom "**Pri Boštvc**". Lokal, ki je odprt od lanske jeseni, je urejen zares okusno, v stilu iz začetka 20. stoletja. Na stenah so številne slike iz šentjurske zgodovine, mize, stoli in omet so bile deležni tiste pozornosti spretnih roke, ki je pri sotrpinih iz gostinskega ceha ni zaslediti. Glasba je izredno prijetna, ob sobotnih večerih pa je tudi živa, saj nastopajo različni kantavtorji. Odziv ljudi na novost v šentjurskem nočnem življenju

je zelo dober, saj sva se sama že večkrat "ogrevala" v omenjenem prostoru. Ko sva na najinem popotovanju ob pol treh zjutraj prispela v lokal, je bilo tam dokaj mirno. Vse je kazalo, da se je glavna žurka - pijanka že končala. Gostje - bili so predvsem srednjih let - so utrujeno sedeli in razpravljali. Naročiva kavo in čaj, postreže pa nama simpatična in kljub

pozni uri nasmejana natararica. Začela sva nekaj razpravljati, ko sta naju ogovorili dve bežni znanki. Skupaj smo rekli nekaj pametnih, počasi pa se je začel lokal prazniti, tako da smo jo tudi sami podurhali na plano. Sledila je še prijateljska dostava mladih dam na njuna domova, potem pa še zadnje dejanje šentjurskega nočnega

življenja ob pol štirih zjutraj - domača postelja.

Kakšna je splošna ocena? Rečeva lahko, da se v Šentjurju vendarle da zabavati. Izbor res ni tako velik kot v Celju, toda kljub vsemu je končen vtis kar soliden. Poleg klasičnih gostiln in "puba" sta v severni hemisferi naše občine vendarle dve diskoteki, kar naj bi žurerju omogočilo vsaj

teoretične nastavke za nočno življenje. Kakšne bolj tematsko strukturirane ponude pa na tem področju, žal, skoraj zagotovo ne bi mogle pognati zdravih korenin. Na najinem obhodu je bilo srečati zelo malo nama poznanih "mestnih" ljudi. Večina mladih in zabave željnih Šentjurčanov pač še vedno prisega na bolj "mega" zabavišča, kot pa so ta v "zarukanem" Šentjurju.

Nočna kronista

Mika me

Mika me, mika, pot
Afrike,
kjer neznane živali žive.
Mika me, mika, pot v
gore,
tja kjer lepo je.
Mika me, mika,
neskončnost velika.

*Anita Grobin, OŠ
Prevorje*

Zima

Zimski dan
ovit je ves
v eno samo belino,
čisti kristali na vejah
se svetlikajo v zimsko
tišino.
Sanje utrujeno pesem
pojo
nad zasneženo poljano.
Vse je ujeto v sneg,
v to mrzlo belino.
Tudi današnji dan...

I.U.

info

Evro

V Banki Celje smo tako po vsebinski kakor tudi po tehnološki plati pripravljeni, da odgovorimo na vse izzive, ki jih prinaša uvedba skupne evropske valute - evra.

Našim varčevalcem nudimo od 1. januarja 1999 dalje:

- možnost varčevanja na varčevalni knjižici ali depozitno devizno varčevanje v evrih (obrestne mere so popolnoma enake kot za varčevanje v DEM, ATS, ITL in ostalih valutah držav članic Evropske denarne unije);
- vodenje nerezidentnih računov in deviznih računov za podjetja po 26. členu Zakona o deviznem poslovanju v evrih;
- zapisovanje deviznih blagajniških zapisov Banke Celje v evrih;
- nemoteno prejemanje deviznih prilivov oz. izvrševanje nakazil v tujino bodisi v evrih bodisi v nacionalnih valutah držav članic Evropske denarne unije;
- vse možne kombinacije pri poslovanju z valutami držav članic Evropske denarne unije;
- pri konverzijah knjižnega denarja med valutami članic Evropske denarne unije ne zaračunavamo dodatnih stroškov, transakcije potekajo po vnaprej določenih in fiksiranih tečajih.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Čim manj rdečih petelinov

V soboto, 9. januarja, je imelo Prostovoljno gasilsko društvo Slivnica občni zbor, ki je bil toliko pomembnejši, ker društvo letos praznuje 70-letnico delovanja.

Gasilec so najprej zapele domače pevke Ženskega pevskega zbora Gorica pri Slivnici, potem pa se je začela procedura, nujna in neizogibna za vsak občni zbor, a še najmanj v veselje poslušalcem. S pozdravom in poročilom o delu v preteklem letu je začel predsednik društva Janko Cerkenik, nadaljeval Martin Cmok mlajši, sledila pa so še kratka poročila članov odborov.

Govorniki so opozorili na pomembnost društva, na njihovo glavno funkcijo - v letu 1998 so gasili kar 12-krat in se sploh izkazali pri oktobrskih poplavah, ko so na pomoč priskočili tudi Črnočičanom in Novovaščanom. V novembrski vaji NATO vojske v Sloveniji so bili zadolženi za sprejem vojakov in njihovo namestitvev.

Pri poročilih je bil podan plan za leto 1999, in sicer bo najpomembnejši dogodek 24. julija letos, ko bodo gasilci obletnico uradno praznovali in pri tem razvili slavnostni prapor. V tem letu bo društvo podobno kot že leta prej organiziralo meddruštveno tekmovanje na Slivniškem jezeru, Taboru mladih gasilcev v Dolenjskih toplicah se bo pridružila četa gasilcev mladincev, gasilci se bodo izobraževali, tekmovali uspešno kot

vedno, organizirali kakšno druženje, skrbeli pa tudi za preventivo in opozarjali na nevarnost požarov, sploh v kritičnih mesecih; v preteklem letu je namreč prevečkrat zagorelo zaradi malomarnosti in neodgovornosti, kar bi se morda dalo popraviti z denarnimi kaznimi za povzročitelje. Gasilsko društvo ima v tem letu v načrtu gasilskemu domu dozidati razstaveni prostor in zunanje stopnišče, zamenjati želijo tudi kritino in opraviti še nekatera vzdrževalna dela.

Predsednik društva je podelil priznanja veteranom Ernestu Zidanskemu, Mirku Mlakarju, Avgustu Brečku in Jožku Vodebu. Jožko Vodeb je edini še živeči ustanovni član društva, torej letos skupaj z društvom praznuje 70 let gasilskega dela. Priznanja pa so dobili tudi mnogi mlajši gasilci za dolgoletno in požrtvovalno delo v društvu.

Problem, ki bi bil morda še najbolj aktualen, a so ga vsi zamolčali ali o njem samo namignili, pa je lastništvo celotne stavbe - kulturnega in gasilskega doma. Predsednik Janko Cerkenik je priznal, da je prešlo lastništvo stavbe iz rok Krajevne skupnosti Slivnica v roke gasilskega društva, več pa ni mogel povedati, ker morajo vse to še uradno izpeljati.

N.G.

Dan za zgodovino

»Ej, jaz bi pa ful rada vidla Rodeta nasmejan'ga.« Tanjine besede, ki so zakoličile dan. To je bil za nas dan, ne samo potepanja po naši prestolnici, ampak tudi dan, ki ga bomo zapisali v zgodovino našega druženja.

Prazniki, torek, 8.00, na železniški postaji. Skoraj ni »žive« duše, le pridni skavti se odpravimo na potep v Ljubljano. Nihče nam ni zaupal, kaj bomo tam počeli, a smo vseeno spravili radovedne kljunčke na vlak in že smo se odpeljali. Vlak je razred zase na ceniku, vendar smo vsi preživeli. V Ljubljani smo se najprej načudili umetninam v Narodni galeriji in se preizkusili, kdo je boljši v poznavanju slovenskih del. Slike, kot so Kofetarica, Sejalec in druge, ki se mnogokrat pojavijo v kakšnih reklamah ali na koledarjih, si je bilo vredno ogledati v originalih. Ker smo Šentjur zapustili v jutranjih urah, so postajali vedno bolj glasni tudi naši želodci, zato smo šli raziskovat tudi prehrabeno ponudbo mesta. Vonj po ameriških hamburgerjih nas je odvrnil od pojedine, najbolj zagreti pa so točili solze po sladoledu. Pica iz krušne peči, ki ni bila samo ogromna, ampak tudi okusna, nam je napolnila trebuščke in že smo bili spet na cesti. Sedaj smo se skavti šele seznanili z

našo usodo. Helena in Franja sta nam naložili kup nalog, med njimi najti tudi sedež našega Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS). Med potepanjem po mestu se je v Tanjini glavi »pošajnal«, da si želi videti nadškofa dr. Rodeta v živo. Ker je bil božično-novoletni čas, smo ji željo izpolnili. Preiskali smo pol škofije, ga

naposled našli in bili tudi sprejeti z ogromnim navdušenjem. Ko smo se spoznavali, je ugotovil, da tudi naši priimki niso tako neznani, čeprav večinoma žal samo iz knjig (Kalan-Khallean; Tavčar). Prijeten klepet nam je zaznamoval ne samo ta dan, ampak dal tudi enkratno zaključek leta in novih moči za naslednje. Ker se nam je mudilo, smo se še skupaj fotografirali in

odpravili dalje. Bili smo veseli, da nam je nenačrtovan obisk uspel in še sami komaj verjeli, da je vse bilo res.

Vsi radovedni, kje je Metelkova ulica in sedež našega Združenja, smo se odpravili po prašni cesti. Tu in tam smo koga ustavili in ga povprašali za pot. Zanimalo nas je tudi, kaj v Ljubljani bi si bilo najbolj zanimivo ogledati. Večinoma so domačini predlagali obisk gradu. Ker pa je grad na hribu, smo se raje odločili, da kar poiščemo našo Metelkovo. Da si bomo dobro zapomnili, kje je sedež našega ZSKSS, smo trikrat obšli zgradbo, četrtič pa se skoraj zaleteli vanjo. Tam so nas tudi izven uradnih ur sprejeli in nas obdarili s skavtskim materialom (časopisom Skavtič, koledarčki, lešniki...). Čakala nas je samo še ena naloga. Dan ne bi bil popoln, če ne bi pomagali ubogemu vozniku, ki je obtičal s svojim »ferrarijem« na ledu. Naredili smo dobro delo in si zaslužili pijačo iz prve trgovine. Konec dneva smo prebili še na »terasi« in se v valovih zraka pozibavali prav na vrhu.

Kaj je lepšega kot dan, ki nam bo za večno ostal v spominu in bi nam bilo žal, če ga ne bi bilo.

Gregor Kalan

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Gregor Kovač iz Planinske vasi in Špela Bobnar iz Ljubljane; Janko Koštomaj iz Žepine in Darja Lah iz Goričice.

Umrli so:

Marija Zakošek (77) iz Dobja, Jakob Ojstršek (81) z Botričnice, Branko Zupanc (44) iz Šentjurja, Marija Ratajc ((85) iz Dramelj, Jakob Kolar (60) iz Šentjurja, Silvester Koprivc (50) iz Jelc, Antonija Križnik (83) z Rifnika, Martina Toplišek (58) iz Loke, Gabriel Šmid (59) iz Osredka, Rudolf Artnak (87) iz Hrastja, Franc Škorjanc (91) iz Dobrine, Amalija Omerza (84) iz Repuša.

Vabilo na pohod

PD Dramlje vabi na tradicionalni pohod Dramlje - Straža - Slemene - Špitalič - Uršula, ki bo v soboto 13. februarja. Štart je od 7.30 do 8.30 ure pri osnovni šoli.

Najmočnejši ostanejo

4. prireditev NAJMOČNEJŠI OSTANEJO bo v petek, 29. januarja 1999, ob 19.00 v zabavišču TARANTELA v Slovenskih Konjicah. Predstavili se bodo nekateri zmagovalci lestvice slovenske zabavne glasbe in tisti, ki so jih poslušalci Štajerskega vala ob sredah zvečer najraje poslušali: ANDREJ ŠIFRER, POWER DANCERS, MI2, ALENKA KOLMAN, VILI RESNIK, SENDI, JAN PLESTENJAK, 2 ALIVE VIVEN, VITO, SOUND ATTACK.

Na prireditvi bo razglasitev skladbe in izvajalca leta 1998 po izboru poslušalcev Radia Šmarje pri Jelšah - Štajerskega vala.

Vabilo na brucovanje

Študentski klub vabi na brucovanje, ki bo v petek, 12. februarja, ob 21. uri v KD Šentjur. Igrali bodo "Samo brez panike".

Financiranje športa in rekreativnih dejavnosti v letu 1999 – drugič

Odgovor na intervju in na temo "Športna zveza je premalo aktivna" bi moral pravzaprav pripraviti nekdo drug oziroma tisti, ki mu gre za večina vseh. A, ker ni nobenega odziva, se oglašam kot dolgoletni športni delavec in šele nazadnje kot podpredsednik ŠZ Šentjur.

Glede na vse iskricke med ŠZ in Oddelkom za družbene dejavnosti in komisijo za družbene dejavnosti pri OS smo v rubriki ŠPORT v ŠN št. 11 dobili nekakšen epilog z intervjujem g. Peperka, vodjem tega oddelka.

Pohvaliti velja transparentnost podatkov o financiranju športa v občini, vendarle pa stvari niso tako jasne, kot se zdi iz napisanega. Nikjer se ne omenja, koliko občina dejansko prejme republiških sredstev za financiranje športa. Ta sredstva so vsaj še enkrat večja, kot se jih pri nas razdeli. Da pri tem ne omenjamo, da večina ozaveščenih občin prispeva za šport vsaj še enkrat toliko lastnih sredstev, kot znaša vsota od države. Da ne govorimo o tem, da smo pred leti iz športnega fonda zajemali celo za gasilce. Pa ne, da je kdo videl kateregakoli športnega delavca ali člana, da bi se vozil v službenem avtomobilu!? Ko bi vsaj premogli kakšen star kombi, da bi lahko za vsa društva predrage prevoze vsaj občasno opravili sami. Ali da bi razpolagali z lastnimi prostori! Tako pa gredo ure, dnevi prostovoljnega dela, prevozi z lastnimi vozili, pa tudi plačevanje storitev iz lastnega žepa... In ko potem prebereš – ŠZ je premalo aktivna – te zaboli srce. Kje je vzrok za že kar nekaj časa trajajočo blokado med delom ŠZ in občino?! Če g. Peperko trdi in z virnimi dokazuje, da smo lani bili za delo ŠZ dotirani z 840.000 SIT, potem je nekaj sredstev že moralo biti. Vsaj za usposabljanje športnih delavcev. Svež primer je pokrivanje zunajšolskih dejavnosti naših študentov na Fakulteti za šport. Ker imamo, kar pomnim, istega predsednika, prosim vsaj za leto 1998, kaj smo financirali s temi sredstvi? Enako tudi, kako je mogoče, da so v zapisniku zadnje seje kot prisotni napisani člani UO (Štiglic, Artnak), ki sploh niso vedeli za sejo, Leskovšek pa se je opravičil - kar prvič slišim. Če sem lani še goreče pozival k ureditvi razmer znotraj ŠZ in za sestanek s pristojnimi za šport na občini, za celovito ureditev športne problematike, danes ugotavljam, da nismo realizirali nič od tega. Če smo za vse sami krivi, ne vem; krivda je verjetno na obeh straneh. Vem pa, da bi v ŠZ morali izvesti vsaj nekaj akcij, pa jih nismo. Zato se ne moremo izkazati z rezultati. Uspehi na športnem področju so rezultat dela klubov in posameznikov v njih, pristojni na občini in v ŠZ pa smo prav malo

zaslužni za to. Lep primer je izbor "Športnika leta". Sami smo akcijo zastavili, pozvali klube na glasovanje in nič več. Odgovor, da ni bilo interesa, je prazen. Zakaj je to uspelo ŠN? Čeprav se od njihovega pristopa strogo ogradim, ker je popolnoma nestrokovno, hrez vnaprej postavljenih kriterijev, pa moramo priznati, da so akcijo izpeljali do konca. Saj bi lahko bila razglasitev po izboru ŠN in po izboru ŠZ skupaj. In potem se ne bi moglo zgoditi, da je rezultat svetovne vrednosti pristal na 4. mestu (g. Pepevnik), posamezniki z državnimi ali pa celo z lokalnimi rezultati pa pred njim. Ali pa celo čisti rekreativci pred renomiranimi igralci državne lige. In še bi lahko naštevali anomalije. Vendar je letos že bolje – akcije se sploh nismo lotili!!!

Da ne bom preveč drobnjarski, bom za konec predlagal nekaj konkretnega. Menim, da je najbolje, da na prvi prihodnji seji preverimo svoje delo, damo odgovore na odprta vprašanja in se, če bo takšna volja večine, lotimo priprav na skupščino z eno samo točko: VOLITVE. Tako bomo utrdili svojo legitimnost. Menim, da tako izbranim predstavnikom športa ne bo mogel nihče zapirati vrat in razlagati, da je njegova osebna stvar, če se bo sestal z njimi ali ne (g. podžupan). Po mojem prepričanju zanesljivo ni to osebna stvar, ampak dolžnost, kot za vsako drugo dejavnost v občini. Z uradnimi stiki in s sodelovanjem bi se presekali negativni vpliv lobiranja za razrez proračunskih sredstev, ki niso v celoti razdeljena objektivno in so nekateri klubi favorizirani. Če bo ŠZ dovolj strokovno močna in bo uspela odstopanja dokazati, jih bo v prihodnje vse manj oz. bodo odpravljena in se bo med klubi in društvu vzpostavil red. To pa je nujen pogoj, saj moramo sodelovati (športni park, športne dvorane) in nujno vzpostaviti mesto, kjer bodo zunanji, tuji klubi lahko dobili vsaj osnovno informacijo o naših klubih, športnikih, tekmah itd.

Mislim na nekaj podobnega, kot že imajo v Slovenskih Konjicah – kličesh Športno dvorano in izveš skoraj vse, kar potrebuješ, v najslabšem primeru pa vsaj kje lahko najdeš kontaktno osebo. Pri nas pa je Športna dvorana kar OŠ oz. Kemoplast, Športni park je nogometni klub itd. Tako seveda ne gre in ne more iti. Potrebne so spremembe. Čimprej!

SREČNO !

Podpredsednik ŠZ Zvone Leskovšek

Kemoplast - nesrečen vstop v novo leto

Verjetno bi se košarkarji Kemoplasta popolnoma strinjali z besedami v naslovu. Leto 1998 se je za njih končalo več kot uspešno, predzadnji dan starega leta pa so si na zaključku v gostišču Ahac zaželeli obilico sreče tudi v letu 1999. Toda na prvih tekmah se jim želje vsekakor niso uresničile.

Začnimo naše poročilo z zadnjo tekmo lani, ko so Šentjurčani gostovali v Radencih. Srečanje je bilo zelo pomembno, saj so Pomurci najbližji nasledovalci Kemoplasta. Šentjurčani so srečanje pričeli sila slabo in Radenska si je priigrala lepo prednost, ki pa je v drugem polčasu vse bolj kopnela. Razigrala sta se namreč **Vinko Rovšnik** in **Bojan Sušin**, ki sta nekaj minut pred koncem izid izenačila. Sledila je napeta končnica, v kateri so Šentjurčani spretno zmagali in tako Radenski na lestvici 1. B SKL ušli za varni dve točki prednosti.

V dnevih okrog novega leta so košarkarji zavzeto vadili in se pripravljali na veliki derbi z Zagorjem. Na tekmo se je dobro pripravila tudi uprava kluba, ki je poskrbela za nastop popularne pevke Vivian – 2 Alive. Tudi ta poteza je verjetno privabila kar 700 gledalcev, ki so glasno spremljali srečanje, ki je bilo zelo izenačeno, a še zdaleč ne kakovostno. Na obeh straneh je bilo veliko napak, nihče od tekmecev pa na celi tekmi ni vodil za več kot pet točk. Zadnje minute so bile izjemno napete in so odtehtale sicer nekoliko slabšo predstavo, kot bi

jo bilo moč pričakovati od vodilnih ekip lige. Kazalo je že, da bodo Zasavci nevarno ušli, a sta **Urbanija** in **Rovšnik** Šentjurčane vrnila k življenju. Slabe pol minute pred koncem je Sušin z zadetima prostima metoma povedel Kemoplast v vodstvo, zadnji napad na tekmi pa so imeli Zasavci. Izkušeni **Kandžič** je zvito izsilil osebno napako, ki jo je tudi spremenil v točki. Sledil je podaljšek, v katerem so Šentjurčani popolnoma pogoreli. Sam poraz sploh ne bi bil tragičen, če si ne bi v zadnji minuti podaljška **Vinko Rovšnik** v zapestju zlomil leve roke. Rovšnik bo mavec nosil najmanj do 12. februarja, potem pa bo sledila še rehabilitacija. Tako je sila malo verjetno, da bo ta 23 – letni Polzelan letos še lahko pomagal Šentjurčanom.

Smola Rovšnika je zelo vplivala na celotno ekipo, ki je morala na novo postaviti igro, saj so dosedaj skoraj vse akcije šle preko njega. V tednu pred tekmo v Novi Gorici je trener Pučko skušal nekako zakrpati vrzeli, toda to ni bilo dovolj za uspeh na Primorskem. Kemoplast se je sicer srčno boril, dokaj solidno so zaupano jim priložnost izkoristili tudi mladi igralci, toda porazu se Šentjurčanom ni uspelo izogniti.

Naše košarkarje čaka do konca rednega dela prvenstva še sedem tekem. Trener **Igor Pučko** je bil takoj po srečanju z Zagorjem glede nadaljevanja skeptičen: *“Ostali smo brez glave ekipe in smo v sila težavnem položaju, saj nam je od okrepitev praktično ostal le Jovanovič. Kljub vsemu se ne bomo predali, računam na vsaj še nekaj zmag in morda tudi na uvrstitev v razigravanje za prvaka. Bo pa sedaj seveda težje.”*

L. H.

KAJ SE DOGAJA S ŠPORTNIM PARKOM POZIMI ?

Ta ponos šentjurskih športnikov, tako nogometašev kot atletov, je pozimi zelo zanemarjen. Zadnjič sem se enkrat po dolgem času zopet sprehodil do stadiona in ugotovil katastrofalno stanje. Steza je zanemarjena, očiščena je le toliko, kolikor so si atleti sami organizirali delovno akcijo in skidali sneg, vendar pa je ob vsem taljenju le - tega in vnovičnem zmrzovanju zopet neuporabna, kot mi je zatrjeval eden od atletov. Idealna rešitev naj bi bila položitev umetne tartanske mase, vendar baje da gospodje, ki opravljajo z denarjem za športni park, nimajo posluha za to.

Na povabilo atletov sem si ogledal tudi garderobe: stene popackane, tla zasmetena, radiatorji hladni...! Nato sem si obupan in razočaran privoščil pločevinko ledenega čaja... samo kam naj prazno odvržem ? Koš, ki je temu namenjen, je bil do vrha poln, slišati pa je bilo, da je tako že kar nekaj časa.

Upal sem, da bom na igriču srečal še kakšnega nogometaša, da bi še njega malo povprašal po mnenju o parku. Vendar, kot so mi zopet zatrjili atleti, imajo žogobrcarji sedaj “pauzo”. Res sem bil razočaran nad klavno podobo, ki sem jo uziiral v športnem parku, čisto

drugačen je, kot smo ga vajeni iz poletnih dni, ko tam ni snega in je na stezi polno raznoraznih športnikov, trav'ca pa je takšna, kot bi jo postrigel s škarjami za lase.

ATLETI USPEŠNO V NOVO SEZONO !

Atleti Kovala so nam že postregli z novimi zelo upešnimi uvrstitvami. V soboto, devetega januarja, je v Celju potekal otvoritveni miting v novozgrajeni dvorani na Kladivarju. To je bila prva prireditev takšne vrste letos in zato so jo mnogi atleti, tako domači kot tuji, izkoristili za preverjanje svoje forme in forme konkurence. Matevž Koleča je pokazal konkurenci, da bi se ga bilo letos dobro bati, saj se je s svojim osebnim rekordom uvrstil v finale, tekkel je 60 metrov, prav tako pa tudi Monika Jevšnik, ki se je tudi uvrstila v finale.

Jernej JANIČIČ

L. H.

Črn začetek leta tudi za košarkarice

Tudi košarkarice ŽKK Pletivat so slabo štartale v novo leto. Vse tri selekcije so namreč na domačem parketu doživele poraze. Pionirke so se pomerile z Domžalami in večji del tekme vodile. Toda v končnici so popustile in gostje so z delnim izidom 13 : 0 na koncu zanesljivo zmagale. Podoben potek je imela tekma kadetinj, ki so igrale s Postojno. Tudi one so skorajda celo tekmo vodile, na koncu pa morale priznati premoč Notranjkam, ki so zmagale z rezultatom 43 : 49. Kadetinke so si s tem porazom verjetno že zapravile možnosti za kvalifikacije za prvo ligo. Nekaj upanja sicer še obstaja, toda dekleta bodo sedaj odvisna od rezultatov drugih ekip. S Postojno so se pomerile tudi mladinke, toda tudi one niso bile uspešne. Tekma je bila izenačena, na koncu pa so se z rezultatom 46 : 50 še enkrat veselile gostje.

L. H.

Nova uspeha Andreja Jernej

Mlada šentjurska šahistka Andreja Jernej je bila ponovno uspešna. Konec decembra je v Velenju postala regijska prvakinja v konkurenci deklic do deset let. Andreja je dobesedno pometla z vsemi svojimi tekmicami, saj jim ni oddala niti točke. 9. januarja je odlično nastopila tudi na regijskem osnovnošolskem prvenstvu v Žalcu. Predstavljala je OŠ Franja Malgaja in v konkurenci od prvega do osmega razreda zasedla tretje mesto. Andreja je stara šele devet let, tako da ima njen uspeh še večjo težo. V teh dneh pa se vneto pripravlja na državno prvenstvo, ki bo v začetku februarja v Rogaški Slatini.

Nataša Oset

Nataša Oset, atletinja AK Koval iz Šentjurja, je decembra uspešno tekmovala na evropskem prvenstvu v krosu v Fereri v Italiji, kar je bil tudi razlog za ta pogovor z njo.

Nataša je lani osvojila tudi laskavi naslov šentjurske športnice leta, zato sem jo najprej vprašal, kaj ji ta naslov pomeni.

“Pomeni mi zelo veliko in sem nanj zelo ponosna.”

Nataša, na državnem prvenstvu si dosegla normo za evropsko prvenstvo. Kakšni so ob tem tvoji občutki?

“Vso sezono sva s trenerjem trdo delala prav za ta cilj, tako da sem vseskozi po malem računala s

tem. Seveda pa je bilo zadovoljstvo neizmerno, ko sem cilj dosegla.”

Kako je bilo v Italiji?

“Na pot smo krenili v petek zjutraj in nam je ostalo v soboto še dovolj časa za poslednji trening in spoznavanje proge. Punce smo bile kar prestrašene, ko smo spoznale progo, zato so vodilni tekmovalci na večer pred tekmo odločili, da bodo znižali umetno postavljene ovire. Vseeno je bila proga zelo, zelo težka (smeh).”

...ampak dosegla si vseeno izvrsten rezultat! Kako je bilo na tekmi?

“Morda je bil štart najzanimivejši, saj smo se na pot podali iz nekakšnih boksov,

vsaka država je imela svoj boks.

Tekla sem svoj tempo, v zadnjih petsto metrih pa sem malo pospešila in prehitela še predstavnico Irske.”

Kako pa so italijanski hotelirji poskrbeli za vas?

“Nič posebnega. Makaroni, špageti, tortelini - in to se v treh dneh trikrat ponovi. Saj načeloma je kar v redu, ampak počasi se naveličaš.”

Kaj pa zabave v reprezentanci?

“Imeli smo se super, fešta do jutranjih ur. Seveda po tekmi. Največje zvezde slovenske atletike, kot so Javornikova, Bahtiri, Vindiš in drugi so me takoj sprejeli in me vezeli za sebi enako.”

Pa saj si jim enaka!

(smeh)...nekaj vode pa bo še moralo prej preteči.

Jernej Jančič

ŠAH

Jazbinšku skupna, Biščanu pa novoletna zmaga

Odigrani so bili še zadnji trije mesečni turnirji ŠD Lipa za letnega hitropoteznega prvaka. Oktobra je zmagal Jazbinšek, novembra je bil najboljši Plahuta, na zadnjem turnirju, ki je bil hkrati tudi novoletni, pa je med 16 udeleženci zmagal Damjan Biščan, eden najbolj obetavnih šentjurskih šahistov. Za Damjana se že dolgo ve, da je velik talent, toda zaradi premalo igranja in verjetno tudi psihičnih blokad doslej ni in ni uspel doseči boljšega rezultata. Tokrat mu je uspelo. Zmagal je s 13,5 točke pred Gazvodo in Jazbinškom (12,5), Kolmanom (11,5), Plahuto (10,5), Drobnetom, Potočnikom (10), Piškom (8) itd. Med mladimi je bil najboljši Simon Jernej s 7 točkami.

Sebastjan Jazbinšek je letos prvič osvojil naslov skupnega hitropoteznega prvaka, ki gre tistemu z največ točkami iz vseh rednih turnirjev. Z 61,5 točke je bil daleč najboljši. Na drugo mesto se je z dobro igro na zadnjem turnirju prebil Gazvoda (53,5 točke) in tako tretjega Plahuto premagal za pičlo polovičko točke. Sledijo Biščan (44,5), Pišek (35,5), Drobne (28,5), Diacci (28), Potočnik (22) itd.

Še zadovoljivo 7. mesto v 1. slovenski ligi

Prva ekipa ŠD Lipa Šentjur je letos v 1. slovenski šahovski ligi nastopila precej oslabiljena. Manjkal je hrvaški olimpijec velemejster Palac. Naša prva deska S. Jazbinšek je dosegel kar soliden rezultat, tri točke od sedmih. Tokrat je bil prvič slabši v

realizaciji igre in to v najbolj odločilnih trenutkih – tudi za ekipo.

Na peti deski je Streicher preprosto mlel nasprotnike – v šestih partijah je oddal pičle pol točke. Res odlično za najstarejšega člana ekipe. Tudi Plahuta na četrti deski je igral borbeno in odločno, od sedmih možnih je osvojil 4,5 točke. Drugi smo bili preslabi za večji ekipni uspeh. Toda z malo srečnejšim razpletom v odločilnih trenutkih bi lahko bili celo tretji. Lahko pa se nam bi zgodilo tudi, da bi iz lige celo izpadli.

4. mednarodni turnir v pospešenem šahu zelo uspel

ŠD Lipa Šentjur je že četrtič, tokrat pod pokroviteljstvom Interspara Celje, v čudovitih prostorih celjskega Golovca organiziralo mednarodni turnir v pospešenem šahu (2x15 minut). 105 tekmovalcev iz Avstrije, Hrvaške, BiH in Slovenije je v zagrizenem boju odločalo o razdelitvi množice nagrad. Na koncu je bil najuspešnejši slovenski prvak velemejster Dražen Sermek, pred Ruhavino (Hrv), Supančičem (MB), Mohrom (MB), Kožulom (Hrv), Zečevičem (Hrv) itd.

Domače zastopstvo je bilo tokrat številčnejše kot običajno in kar uspešno. Najbolje se je odrezal Plahuta (5 točk), Streicher, Jazbinšek, Gazvoda in Diacci pa so osvojili 4,5 točke.

Omeniti velja še to, da sta v svojih kategorijah dobila nagradi Simon in Andreja Jernej.

Uspeh Gazvode in Drobneti

Ob novem letu sta dva člana ŠD Lipa dosegla odmevna uspeha. Drobne je zmagal na hitropoteznem turnirju v Vuhredu (33 udeležencev), Gazvoda pa je na turnirju v aktivnem šahu v Žalcu med 26 udeleženci osvojil 4. mesto.

F.G.

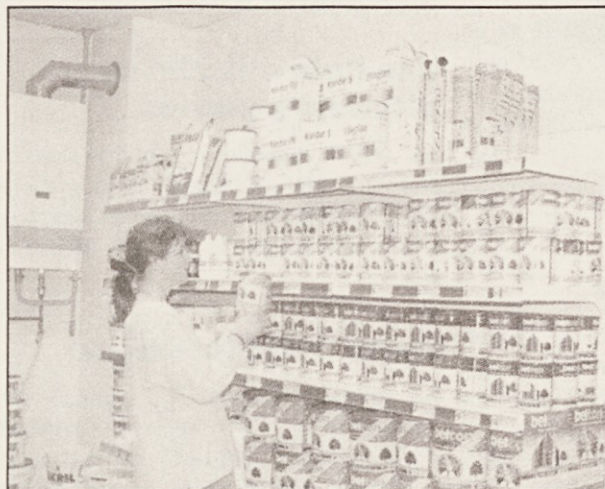
Začetek priprav za nogometaše

Nogometaši Šentjurja so v ponedeljek, 18. januarja, pričeli s pripravami za spomladanski del prvenstva. Začetnih treningov se je udeležilo bolj malo igralcev.

Kot smo izvedeli, ni v klubu ničesar pretresljivo novega. Problemi s financami seveda še vedno ostajajo, toda vsaj za preživetje naj ne bi bilo bojazni. Jedro ekipe naj bi ostalo isto, najbrž pa je še najbolj pomembno to, da trener ostaja **Drago Grbavac, Darko Valek je prenehal** z igranjem nogometa, odšel je tudi **Zdovec**, medtem ko je **Milan Pašalič** na NZS vložil zahtevo po prekinitvi pogodbe. Zvenečih okrepitev seveda ni pričakovati, Publikum pa naj bi Šentjurju brezplačno odstopil nekaj mlajših igralcev. Vse priprave bodo opravili kar doma, v načrtu pa imajo tudi osem prijateljskih tekem. Pomerili se bodo s prvoligašema Rudarjem in Korotanom, 6. februarja doma z Laškim. Po besedah trenerja Grbavca še vedno ciljajo na 4. mesto, za katerim trenutno zaostajajo za dve točki. 1. februarja bodo z vadbo pričele tudi vse mlajše selekcije, nekako do sredine februarja pa bodo v klubu skušali izpeljati skupščino.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	NIMFE: ŽENSKA BOŽANSTVA PRI GRKIH	RODOVNIK, PODATKI O PREDNIKIH	SLUŠNI ORGANI	PLESNA PRIREDITEV	LJUDSKA REPUBLIKA	POUDAREK	NEKDANJI SLOVENSKI POLITIK STANE	URAN	IME IGRALKE FARROW
FUR- SKUPINA ČRANCEV V SUDANU	NOGOMETNI KLUB V CELJU								
DIREKTOR ŠN								ITALIJA	
ŠPORT POD KOŠI								SESTANEK	
PLANINSKA UJEDA					TELEVIZIJA SARAJEVO				
					LJUDSTVO, KI VERUJE				
CELOVIT, POPOLN				PREDLOG		ČEH EMIL			SLOV. SKLADATELJ BLAŽ
				DVIGOVANJE		REKA V TURČIJI			
POLICIJSKA, ALI VOJAŠKA VISOKA ŠOLA									
					SESALEČ V AVSTRALIJ				
					SMUC: SKAKALEC BAJIC				
MIKROB- SEKA V TURČIJI	PREDSEDNİK SDS	MOŠKO IME	VEČNO MESTO	19. ČRKA SLOV. ABECEDNE	REKA SKOZI GRENOBLE	VEZNIK	KLADA, PRIPRAVA ZA SEKANJE	OKRAJŠAVA ZA ČLEN MOČVIRSKA RASTLINA	
GESLO									DUŠIK
								OTOŠKI NAROD	UREDNIK MARIBORŠKE TV
STAR FRANCOSKI AVTO				GOSPOD ŠPANSKO				SMRTNI BOJ (DVOJINA)	
				SUDANSKI ČRNCI				NEVENKA IRGOLIČ	
GRŠKE ŽENSKO- NEVARNA BOŽANSTVA						GIBALO, VODILO		AMERCIJ	NAJVEČJA ALBANSKA LUKA
						OLGA VODOPIVEC			
ŠABAN LADISLAV			VEDA O BOLEZNI SEČIL					EVROPSKI DENAR	AVSTRIJA
			FOSFOR					ŠPANIJA	
AMPER		GESLO							
							OBLJUBLJENA DEŽELA		

Nagrade za veliko novoletno križanko podeljujeta gostišči BOHORČ IN MONTPARIS. Plošče za 2 osebi pri Bohorču dobijo Vida Pilinger iz Laz, Nataša Rečnik in Lidija Jožič iz Šentjurja. Po dve nedeljski kosili pri Montparisu dobila Ivanka Dečman in Božena Arzenšek iz Šentjurja, eno nedeljsko kosilo pa Jernej Brilej s Planine.

SAŠINE BUČNICE

Pozdravljeni, dragi moji! Malce z zamudo vam želim vse dobro v novem letu. Upam, da ste naredili kak dober sklep za to opevano zadnje leto tega tisočletja (ki pa, mimogrede, to sploh ni). Saj vem, naredili ste jih en haufen, samo da ste že spet lepo zakorakali na stara pota. Vas čisto razumem. Jaz sem na primer sklenila, da bom seveda redno luščila bučnice, pa ne bom pri tem čisto nič zleht. Pravijo, da je naš urednik že zadosti. To pomeni, da ne bom več žicala predsednika KS Šafrana, da že končno postavi eno spodobno oglasno desko, da se ne bom obregala ob ceste in britof in bom oh in sploh čisto sprejemljiv element kalobške družbe. Tudi Sai babe, sekte in podobne zadeve me po novem prav malo brigajo.

Ampak veste kaj me po novem skrbi? Lipicanci. To sicer nima kake zveze s Kalobjem, čeprav imamo tudi mi nekaj simpatičnih osamljenih

kavbojev. Ne sicer na lipicancih, pa nič hudega. Z najboljšimi nameni bi jim pomagala, pa so jih Avstrijci baje že ukradli. In kar je najhuje, nihče ni presenečen. Adijo moji dobri nameni. In adijo gospod Bavčar. Pri meni ste odpisani. Ne, saj to ni bilo mišljeno zleht.

Ampak vseeno bi se še Bog po moje križal ob naših živali in okoljevarstevnikih. Najprej nam ukradejo konje, potem pa se zeleni zavzemajo za še en smrdljiv akumulator v obliki zloglasne elektrarne TET 3. Super. Imela sem čast biti med celo desetino in pol volilcev, ki se jim je zdelo vredno priti povedat, kaj si mislijo. Za razliko od nas so tisti zapečkarji že doma spoznali, da se v močvirju malo hecajo. Če se hočeš znebiti nekaj stotih milijonov, naredi ognjemet ali pa referendum. A ognjemet je vsaj zabaven!

In ko smo že ravno pri zabavi; v Ameriki so po novem pogruntali, kako se bodo znebili klošarjev. Vsakemu so dali svojo avtomatsko tajnico. Ko delodajalec pokliče, zasliši: „Trenutno me ni, če je nujno, pridi na most in se zaderi - sem pod njim. Če ne, vas pokličem nazaj.“ Uau! Zakaj tega nihče ne predlaga Drnovšku. Slovenska brezposelnost narašča itak samo zato, ker se eni in drugi ne znajdejo. Vsekakor ni razloga za zaskrbljenost. Saj poznate pravljico o uspehu?

A sem mogoče že omenila, da ne bom več zleht? Očitno to slabo vpliva name, ker postajam cinično zagrenjena. Morda bo res bolje, da se povabim na naslednjo sejo sveta KS. Obljubim, da bom ostala čisto sprejemljiv kalobški element.

Saša

Logika

Potem ko sta kar dva gledalca s sredine igrišča zadela koš in se odpeljala z nagradnima mopedoma ter tako spravila KK Kemoplast skoraj na kant, je na dlani rešitev, ki jo ponujamo spet športno skromnejšim košarkarjem: v ekipo takoj vključite oba "mopedista"!

Zvezde še padajo

V Sloveniji so padale leta 1991, v Šentjurju pa zadnja le nekaj dni pred Božičem. Čeprav je bila narejena po italijanskem kapitalističnem kopitu, je sijala tako sumljivo, da jo je moral Suli po ukazu z Občine pri priči odmontirati iz sistema okrasne razsvetljave.

1 : 1

Boj se očitno začelja! Ni padla le zvezda pred občino, padla je tudi repatica, ki je vodila k Žličarjevim megajaslicam: neznani "heroji" so uničili in pometali v smeti oziroma v Pešnico vse označbe, ki so vodile do Žličarjevih.

Kako cenijo volilce

SKD, SLS, ZL in Neodvisni očitno le pred volitvami.

Če je še nakako logično, da SKD še ne more postreči s podaki o porabljenih sredstvih za volilno kampanjo, dokler ni narejen tudi zaključni račun občine, je rahlo sumljivo, da tega ne zmorejo tudi SLS, ZL in Neodvisni, ki so nekoliko bolj vstran od občinske blagajne.

Rešiti kmetijstvo!

LDS se menda na kmetijstvo ne spozna preveč in zato našim kmetom rožice ravno ne cvetijo. Ampak to je preteklost. Naš bivši podžupan Pungartnik odhaja na Kmetijsko ministrstvo, kjer so očitno zvedeli za nesluten razvoj šentjurske občine v času njegovih dveh mandатов. Kmetje, malo še vzdržite!

Vegradovci

Zamenjava na ključnem podžupanskem mestu je prinesla vsaj dve dobri stvari. Ena od teh je, da se bo odslej na Občini več prepevalo. Upamo le, da se iz čisto

konk prete. nadimek Vegradovci, ne bodo preimenovali kar po občini Šentjur.

Vse dobre stvari se pričnejo s kavico...

Ali velja ta reklamni spot tudi za »kavico« svetnikov SDS, s katero jih je pogostila SKD pri Bohorču, je odvisno od tega, če se tako vroča, kot je bila skuhana, lahko tudi spije.

Kje je Mitja Mastnak?

Na »zaslužen dopust« je neznano kam izginil takoj po uspešni prireditvi »Zapojmo v decembru«. Če gre za ceno, da je njegova prireditev uspela, pride zahvala za njim.

Ko Damir »zakuca«

Ko Škornikov in Zdovčin varovanec, as šolske košarkarske lige Damir Jelenčič, »zakuca«, vzdrhtijo vsa šolska srčeca. Kaj bi šele bilo, če bi žogo slučajno po domače zabil.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA
-SONČNA OČALA RAYBAN
-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSLOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alpasa

TRGOVINA ROASANA VAM PONUJA DODATNO
5% ZNIŽANJE NA ŽE 20% ZNIŽANE BUNDE

DO 31. 1. 1999
25% ZNIŽANJE BUND

* NEPREMOČLIVIH ROKAVIC
* KAP

TER ŠE VEDNO:

- pulovri, puliji, polpuliji, mikice
- kavbojke WAMPU, SEXES, JACK DANIEL, GIO...
- ženske hlače
- trenerke
- spodnje perilo - NAJUGODNEJŠE CENE
- pižame brisače, igrače
- in še - in še

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi